

VAKOK VILÁGA

LXXXII.
évfolyam
2. szám

2021/2

**Az M5 csatorna Multiverzum című műsora az MGYOSZ
Vakvezetőkutya-kiképző Központjában járt.
Huszárik Kata műsorvezetőnek Gázsó Krisztina kiképző
Szeder kutya segítségével bemutatót tart.**

 MAGYAR
 VAKOK ÉS GYENGÉNLÁTÓK
 ORSZÁGOS SZÖVETSÉGE

Tartalomjegyzék

- 3 „Köszöntse száz hang, száz vers!” – Videópremier Bodor Tibor színművész emlékére
- 3 Megtartotta idei első ülését az MVGYOSZ elnöksége
- 5 Könnyebb lesz hozzájutni az adaptált tankönyvekhez
- 7 Beszámoló az Együtt a jövőnkért januári alkalmáról 1. rész
- 11 „Amit felolvasok, az fontos. A többit talán megbocsátják a hallgatók”
- 14 Tudjon meg többet az online hangoskönyvtárról
- 15 Elizeus Debóra: A sárdobáló
- 16 Orbán Viktor is mélyen megrendült Fehér Anna nővér halála miatt
- 18 Osztolján Róbert: A Tűz Őrzője
- 22 „Becsüljük meg a Braille-kultúrát!” – Búcsúzunk Görgényi Miklóstól
- 24 Egy kis magyaróra
- 26 November 4. után járt le az Államkincstár vagy a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által kiadott utazási igazolványa? Ne aggódjon!
- 28 Tévéműsorok audionarrációja – Jogszabály-módosítást kezdeményezünk
- 31 Szeder és Loki a Multiverzum sztárjai
- 32 Józsa Erzsébet: Bukfenc az erdőben
- 36 Huszonhárom perc figyelem a Távszemnek
- 37 Kapitány a fedélzeten 9. rész
- 39 Februárhavi „Okosmorzsánk”: Belassult az iPhone készülékem
- 40 Február 22. a magyar parasport napja (1. rész)
- 43 Masszázs érzéssel és tapintással – Interjú Nemes Andrással
- 44 Február 22. a magyar parasport napja (2. rész)
- 46 Móri Lajos: Az iciri-piciri kisdíó és a kis csemetéje
- 48 A 2021-es szezonban is várja vendégeit az MVGYOSZ balatonboglári üdülője

„Köszöntse száz hang, száz vers!” – Videópremier Bodor Tibor színművész emlékére

Az MVGYOSZ és a Bodor Tibor Kulturális Egyesület közös megemlékezéssel ünnepli Bodor Tibor színművész születésének századik évfordulóját. Az ünnepi műsor február 11-én 19 órakor kezdődött a Youtube felületén, az alábbi linken:

https://youtu.be/7Ry-xWmU_Xo

A Bodor Tibor előtti tisztelgésnént száz hangon megszólaló száz vers pedig itt hallgatható meg:

<https://www.youtube.com/playlist?list=PLEXbk5rHRSQZzU4QjUICek9mffG1Svcbj>

A premier időpontját követően mind az emlékműsor, mind a versek bármikor visszanezethetők ugyanezek a linkeken.

Emlékezzünk együtt Bodor Tiborra!

Megtartotta idei első ülését az MVGYOSZ elnöksége

A Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének elnöksége 2021. február 4-én, csütörtökön online ülést tartott, melyen a beszámolók elfogadása mellett számos, a tagszervezeteket is érintő kérdésben született döntés.

Dr. Nagy Sándor elnök a vezetőség részére előre megküldött beszámolójában az MVGYOSZ 2020. december 9. és 2021. január 31. között végzett tevékenységeit tekintette át. Az elnöki beszámolóban számot adott az elmúlt időszak érdekképviselési eredményeiről, illetve többek között kitért arra is, hogy a szövetség 2021-ben 10 fővel több megváltozott munkaképességű munkavállaló foglalkoztatásához kapott támogatást.

Dr. Verdes Zsuzsanna gazdasági vezető előre megküldött beszámolójában az eltelt időszak főbb gazdálkodási adatait mutatta be. Kiemelte, hogy a Centenárium év kapcsán megkötött támogatási szerződések elszámolásai beküldésre kerültek a minisztérium részére és a székház felújításával kapcsolatos kiviteli tervek elkészítésére kapott támogatás elszámolása is időben megtörtént. A gazdasági vezető hozzátette, a fentiekén túl a 2020-as költségvetési támogatás pénzügyi elszámolása ugyancsak befejeződött, és a könyvvizsgálat is rendben, problémamentesen lezajlott.

Németh Orsolya szakmai vezető megküldött beszámolójában ismertette, hogy a tagegyesületek szakmai munkáját mérő szempontrendszer 2020-as útmutatójának elkészült a végleges verziója, melyet a tagszervezetek még tavaly decemberben kézhez kaptak. A legtöbb tagegyesület határidőre

beküldte a szempontrendszer szerinti beszámolót, ezek azóta pontozásra és összesítésre is kerültek. A beszámolók alapján tendenciózus, hogy a világjárvány miatt a 2020-as évben a szabadidős, szakmai és szemléletformáló programok számában jelentős csökkenés mutatkozott.

A szakmai vezető az írásos dokumentumban kitért az elmúlt másfél hónap érdekképviseleti tevékenységére, az akadálymentesítési tanácsadás eredményeire, valamint a nemzetközi együttműködések és az adományszervezés terén történetekre is.

Dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető a székházberuházás helyzetéről szóló írásos tájékoztatóját azzal egészítette ki, hogy időközben lezárult a kivitelezés közbeszerzési eljárása, a következő héten már szerződéskötésre kerül sor. Így, ha az előzetes ütemtervet tartani tudja a kivitelező, akkor 2022 végén az MVGYOSZ visszaköltözhet a megújult székházba. Elmondta, a székház kiürítése megtörtént, az ott maradt, használaton kívüli kisebb-nagyobb eszközök értékesítése – az idő rövidege miatt – olyan vállalkozó részére történt meg, aki egyösszegben felvásárolta azokat, s határidőre gondoskodik az eszközök elszállításáról is.

Az elnök, a gazdasági vezető és a szakmai vezető beszámolóját az elnökség ellenszavazat és tartózkodás nélkül, a szavazásra jogosult résztvevők megerősítő igen szavazatával elfogadta.

Az elnökségi ülésen döntés született a személyi jövedelemadó 1%-os felajánlásaiból származó bevétel tagegyesületek közötti felosztásáról. A 7 igen, ellenszavazat és tartózkodás nélküli szavazás eredményeként a tavalyihoz hasonlóan: 60-40 százalékos arányban osztja fel az MVGYOSZ az 1%-os bevételt a tagegyesületek és a központ között.

Dr. Nagy Sándor örömmel számolt be az elnökségi ülésen arról, hogy az állami támogatás összege 2021-ben hozzávetőlegesen 10%-kal növekedett, így a tagegyesületek között felosztható forrás is emelkedik. Az elnökség úgy döntött, hogy az MVGYOSZ a tavalyihoz hasonlóan az állami költségvetés 45%-át adja át a tagegyesületeknek. Az állami támogatás összege idén 260.200.000 Ft, a felosztásra kerülő összeg ennek megfelelően 117.090.000 Ft. A felosztás részletes szabályozásáról a későbbiekben hoz döntést az elnökség.

Az elnökség a kiküldött meghívó vegyes ügyei között tárgyalta a Petrof-zongora elhelyezési kérdését. Megnyugtató döntés született: a szövetség büszkeségét, a Petrof-zongorát az elkövetkező három évben haszonbérleti szerződés keretében Edelényben, az ottani kastélyban helyezik el.

Dr. Nagy Sándor elnök zárszavában beszámolt az aznapi sajtótájékoztatóról, melyet az Emberi Erőforrások Minisztériuma a látássérült személyek elemi rehabilitációjának témakörében tartott. Az EMMI felkérésére a Nemzeti Szociálpolitikai Intézet 2021. február 4-én pályázatot hirdetett „Elemi rehabilitációs szolgáltatás biztosítása látássérült személyek számára 2021”

(LSER2021) címmel a látássérült személyek számára biztosított elemi rehabilitációs szolgáltatásról szóló 490/2020. (XI. 11.) kormányrendelet 2.§ (1) bekezdése és felhatalmazása alapján. A konvergencia régiókban régióként maximálisan 2, a közép-magyarországi régióban maximum 3 fenntartó elemi rehabilitációs szolgáltatása, így összesen 15 szervezet pályázata nyerhet támogatást. A közép-magyarországi régióban az igények alapján – Pest megyében – 2 szolgáltatópont létrehozása kerül támogatásra. A pályázatokat 2021. március 14-ig lehet benyújtani.

Dr. Nagy Sándor reményét fejezte ki, hogy a pályázaton azok a szervezetek jutnak forrásokhoz, amelyek az elmúlt években már kiemelkedő szakmaisággal biztosították az elemi rehabilitációs szolgáltatást.

Hegedűs Kata kommunikációs munkatárs

Könnyebb lesz hozzájutni az adaptált tankönyvekhez

Az MGVYOSZ érdekképviselői munkájának is köszönhető, hogy a következő tanévtől a látássérült diákok számára adaptált tankönyvek a többi tankönyvvel megegyező áron lesznek elérhetőek.

Fontos tisztázni, mit jelent a tankönyvek adaptálása. Adaptáláson azt a folyamatot kell érteni, melynek során az eredeti, síkírásban elkészített tankönyv az adott látássérült diák által hozzáférhető formátumúvá (például Braille-nyomtatással vagy digitális fájl formátumban, mindkét esetben kiegészítve a képeket, ábrákat helyettesítő szövegekkel és egyéb, vizuálisan jelölt kiemelések jelzésével) kerül átalakításra.

A tankönyvellátás finanszírozási problémái

A tankönyvellátás jelenlegi finanszírozási rendszere vezetett ahhoz a nem kívánatos következményhez, hogy a látássérült diákok számára adaptált tankönyvekhez a többi tankönyvvel összehasonlítva magasabb áron juthattak hozzá az érintettek.

A vonatkozó szabályozás értelmében az általános, illetve középiskolai tankönyveket maguk az iskolák rendelik meg tanulóik számára, így történik ez a náluk tanuló látássérült diákok tankönyvei esetében is. 2020-tól a helyzet annyiban változott meg, hogy a tankönyvek megrendelése, beszerzése, illetve az iskolákhoz való eljuttatása országosan a Könyvtárellátó Nonprofit Kft. (ismertebb nevén: KELLO) közreműködésével zajlik. Az iskolák, tankerületek megrendeléseiket tehát most már a KELLO részére továbbítják, amely gondoskodik arról, hogy a megrendelt tankönyvek eljussanak az iskolákhoz. A tankönyvek finanszírozása, ahogy korábban, jelenleg is úgy történik, hogy a tanulók számára térítésmentes tankönyvellátás biztosítása érdekében a költ-

ségvetési törvény évente tanulónkénti tankönyvtámogatást határoz meg. A tankönyvtámogatásra az iskola a tanulói létszám alapján kap keretet, ezt használhatja fel a tankönyvek megrendelésére. Az egy tanulóra jutó tankönyvtámogatás összege az Oktatási Hivatal által közzétett köznevelési tankönyvjegyzékben szereplő könyvek árai alapján került meghatározásra. A látássérült tanulók adaptált tankönyveinek előállítási költségei ugyanakkor magasabbak a tankönyvek tankönyvjegyzékben meghatározott árához képest, hiszen ezekre a tankönyvekre jellemzően csak kisszámú megrendelés érkezik, előállításuk viszont általában több hetet igénybe vevő, szakszerűséget igénylő folyamat. A problémát az okozta, hogy mivel e többletköltségeket a finanszírozás rendszere semmilyen módon nem kompenzálta, azt a tankönyveket megrendelő iskoláknak kellett állniuk. Így fordulhatott elő több esetben, hogy az iskola a látássérült tanulója részére nem, vagy nem minden tankönyvet, munkafüzetet tudott megrendelni, mivel ezek magasabb költségét a részére juttatott tankönyvtámogatásból nem tudta fedezni.

A problémák jelzése

Az MGVYOSZ tavaly ősszel fordult levélben az Emberi Erőforrások Minisztériumának közoktatásért felelős államtitkárához, jelezve a látássérült tanulók oktatáshoz való egyenlő esélyű hozzáférését komolyan akadályozó problémát. Megkeresésünkben javasoltuk a látássérült tanulókra vonatkozóan az általánostól eltérő, magasabb összegű tankönyvtámogatás meghatározását, melyből az iskolák már az adaptálással kapcsolatban felmerülő többletkiadásokat is tudnák fedezni. A minisztérium megkeresését követően a probléma megoldására végül a KELLO részéről érkezett javaslat.

A tankönyvek adaptálása

A vonatkozó szabályozásnak köszönhetően az MGVYOSZ közreműködőként vesz részt a tankönyvek adaptálásában, amit a KELLO-val erre vonatkozóan kötött megállapodás alapján maga végez. A KELLO az adaptálás többletköltségeinek kompenzálását oly módon látta megoldhatónak, hogy ennek fedezése érdekében egy plusz keretet különített el, melyet az MGVYOSZ-szal kötött külön megállapodás alapján első ízben a 2021-2022. tanévre vonatkozóan megrendelt tankönyvek adaptálásához biztosít. Ezzel lehetővé válik, hogy a tankönyveket megrendelő iskolák az adaptált tankönyvekhez is a tankönyvjegyzékben szereplő áron jussanak hozzá.

Az általános iskolai tankönyvek adaptálását eddig közreműködőként a Vakok Iskolája, míg a középiskolai tankönyvek esetében az MGVYOSZ végezte. A Vakok Iskolája a 2020-2021. tanévben szerzett tapasztalatok alapján arra az elhatározásra jutott, hogy a 2021-2022. tanévtől az általános

iskolai tankönyvek adaptálási feladatait is átadja az MVGYOSZ részére – ennek érdekében az iskola és a szövetség együttműködési megállapodást kötött egymással.

Összegezve: A következő tanévtől a látássérült tanulókat oktató iskolákat, illetve a tanulókat érintően két fontos változás történt:

- mostantól az általános iskolai tankönyvek adaptálását is az MVGYOSZ végzi

- a tankönyveket megrendelő iskolák mostantól az adaptált tankönyvekhez is a tankönyvjegyzékben szereplő áron juthatnak hozzá.

Végül arra kívánjuk felhívni a figyelmet, hogy az iskolák az adaptált tankönyvet akár a KELLO-n keresztül, akár közvetlenül az MVGYOSZ-nál is megrendelhetik.

Gulyásné dr. Bölkény Ágota jogtanácsos

Beszámoló az Együtt a jövőnkért januári alkalmáról 1. rész

Folytatódott az Együtt a jövőnkért online sorozat, melyen a Reál(is) jövő projekt kurzusainak bemutatása mellett többféle tanulást támogató eszköz és a tankönyvek felolvasása is terítékre került.

„A vakságnak nem kell megakadályoznia, hogy egy választott tanulmányi területen kiváló légy, vagy teljes értékű életet élj.”

Ezen idézet szellemében zajlott az Együtt a jövőnkért januári alkalma. (Az idézet az Ohioi Vak Diákok Szövetségétől származik.)

Fontos, hogy az MVGYOSZ a szakemberekkel és magukkal a látássérült diákokkal együttműködve vigye előbbre az inkluzív oktatás ügyét.

Az esemény bevezetéseként Puskás Anett ifjúsági referens megválaszolta a jelentkezők által feltett kérdéseket. Még mindig felmerül a digitális oktatás, mint problémakör. Ennek egyik lehetséges megoldásaként valósítjuk meg a januári Online kurzus informatikából látássérült középiskolások és tanáraik számára elnevezésű programunkat. A kurzus után a szakemberekkel és a diákokkal is folyamatos kapcsolatban maradunk, hogy támogassuk őket az oktatás színterein.

Tankönyvek adaptálása

A tankönyvjegyzékben lévő tankönyveket napjainkban elektronikus és pontírásos formában készíti a szövetség a diákok számára. Viszont az utóbbi időben több alkalommal is felmerült az igény a hangoskönyv formátumra. Főleg azon fiataloknál, akiknek gyors ütemben romlott a látása, így a rövid

idő alatt nem tudták elsajátítani a képernyőolvasó használatát. A szövetség már foglalkozik a nyomtatott tankönyvek felolvasásának kérdéskörével.

Cél, hogy a tankönyvjegyzékben szereplő könyvek mellett olyan könyvek is felolvasásra kerüljenek, amiket az oktatási intézmények használnak. Ezeket a felolvasott könyveket kizárólag a látássérült személyek érhetik majd el telefonon az MVGYOSZ Hangoskönyvtár applikációból, illetve már számítógépen is a <https://hangoskonyvtar.mvgyosz.hu/> weboldalon keresztül. A tankönyvek felolvasásának folyamatáról hírt fogunk adni az MVGYOSZ felületein.

Szuhaj Mihály, az Informatika a Látássérültekért Alapítványtól a Daisy formátum használatát javasolja. Ezzel a megoldással tudunk váltani a felolvasó és a képernyőolvasó mód között a könyvek olvasása során. Tehát a problémás szavak, pl. idegen kifejezések vagy tulajdonnevek, képernyőolvasó segítségével kibetűztethetők.

Németh Orsolya elmondta, hogy a Daisy könyvek Magyarországon valamilyen okból kifolyólag nem terjedtek el. Pedig nagy segítséget jelenthetnek főleg az oktatásban. Hiszen folyó szövegeket kellemesebb élő emberi hangon hallgatni, ugyanakkor a tankönyvekben sok az idegen szó, illetve tulajdonnév, melyeknek fontos lehet a helyesírása. Az MVGYOSZ megvizsgálja, hogy a tankönyvellátásnál hol lenne szerepe a Daisy könyveknek.

Szuhaj Mihály elmondta, hogy a Daisy technológia kb. 25 éve létezik, Skandináviából származik. Elkezdtek digitalizálni a kazettákon, mágnesszalagon lévő hangoskönyveket. Megjelentek a scannelt, elektronikus dokumentumok. Ezt a kettőt egyesítették. Ehhez léteznek szoftveres és hardveres lejátszók. Maga a JAWS for Windows képernyőolvasó is tartalmaz Daisy lejátszási lehetőséget. Ha emberi felolvasás alapján készül Daisy könyv, akkor egy Daisy könyv szerkesztő programra van szükség. Valamennyire automatizáltan találja meg a szoftver a betűket, de mindenképpen igényel humán ellenőrzést. Ez a nagy munkaigény lehet az oka annak, hogy a Daisy könyvek elterjedése Magyarországon lassú.

Puskás Anett hozzátette, hogy ha egy látássérült diáknak sürgős szüksége van felolvasott anyagra, akkor azt egy diáktársa iskolai közösségi szolgálat keretében felolvashatja. Az iskolai közösségi szolgálatot a szövetség, vagy akár a helyi egyesület is leigazolhatja. Az egyesület és az iskola együttműködését is megerősítheti ez a lehetőség, az egyesület segítheti a diákiskola kapcsolatát.

Dr. Nagy Sándor szerint az egyesületek szívesen közreműködnek abban, hogy segítsék az IKSZ-eseket. Az kifejezetten jó irány, ha olyan tevékenységet végezhetnek, mely kiemelten hasznos. Ha ez a fajta felolvasás tényleg jól sikerül, akkor akár fel lehet tölteni az MVGYOSZ hangoskönyvtárába is.

Szuhaj Mihály azt tapasztalja az InfoAlapnál, hogy a veszélyhelyzeti korlá-

tozások miatt többszörösére nőtt a hozzájuk forduló IKSZ-esek száma, s így a felolvasók száma is. Arról az oldalról most nagy a kereslet. Ha az egyesületek részéről megvan a fogadókészség, akkor nagyon hasznos kapcsolat lenne minden fél számára.

A résztvevő egyesületek közül a Komárom-Esztergom Megyei Egyesület is szokott fogadni önkénteseket. Szerintük működőképes lehet ez a megoldás.

Puskás Anett: az iskolák is tudnak bizonyos számú közösségi szolgálati órát leigazolni, de ez a szám le van korlátozva. Így emiatt fontos az érdekvédelmi egyesületek szerepe.

Közép és emelt szintű számonkérések

A tanár bizonyos témakörökből felmentheti a diákot a szakértői vélemény alapján. Ilyen típusú feladatokat a diáknak az érettségien nem kell megoldania. Az Oktatási Hivatal minden érettségi időszakban megjelentet egy dokumentumot az érettségien érvényben lévő mentesítésekről. Erről A jövő kilátásai oldalán szintén hírt szoktunk adni. Ezen információkat az Érettségi témakörnél lehet elérni:

<https://jovokilatasai.mvgyosz.hu/category/erettsegi/>

Az érettségivel kapcsolatos online anyagok, feladatlapok az előző évekből a fiatalok és tanáraik számára rendelkezésre állnak. A jövő kilátásai oldalán ki lehet választani, mely feladatlapok iránt érdeklődik a diák, és egy levélben megkérni ezeket a jövő kilátásai üzenetküldési felületén:

<https://jovokilatasai.mvgyosz.hu/2020/06/04/elerheto-adaptalt-erettsegi-feladatlapok/>

Egyéb segítő anyagok szintén elérhetőek A jövő kilátásai oldalon. Ezeket a jó gyakorlatokat meg lehet találni a különböző tantárgyaknál. Megtalálhatóak többek között tanulásban segítő weboldalak, alkalmazások és kidolgozott érettségi tételek egyaránt. Ezeket folyamatosan bővítjük. Érdeemes szemezgetni a lehetőségek között. A jó gyakorlatokat rövid leírással mutatjuk be:

<http://jovokilatasai.mvgyosz.hu/tantargy-specifikus-modszerek/>

Tanulásban segítő eszközök

A szövetség megrendelte az AtoMol készletet, mely 120 darabból álló jól kitapintható kémiai szett. A készletet Szombati Zsigmondné tervezte, aki gyogyepedagógusként kémiát és matematikát tanít a Vakok Általános Iskolájában. A készlet darabjai az atomokat ábrázolják. Megtalálhatóak rajta az atommag és az elektronfelhő, emellett a kötőhelyek és kötési elektronok egyaránt. Részletesebben a következő linken lehet tájékozódni:

<https://jovokilatasai.mvgyosz.hu/2020/03/22/atomol/>

Az eszköz kölcsönözhető lesz, de emellett szeretnénk az MVGYOSZ tag-egyesületeivel is megismertetni ezt és a többi beszerzett eszközt.

A tanulást támogató eszközök között szerepel egy tapintható hangos földgömb. A tapintható elemek közé tartoznak az óceánok, a hegyláncok, a kontinensek, a rák- és a baktérítők. 122 audio pont van rajta, mely RNIB címkéző tollal testre szabható, a felhasználók információkat adhatnak az egyes feltárt területekhez.

Kézbe vehető Braille periódusos rendszert is biztosítani fogunk a diákok számára. Ez már tartalmazza mind a 118 elemet. A szövetség számára fontos, hogy a Braille-írás-olvasás ne tűnjön el a fiatalok mindennapjaiból.

Baranyai György emlékei szerint a 90-es években alumínium lapra gépeték le és onnan lett leszívva a periódusos rendszer. A négyjegyű függvény-táblázat alapján készült, A/4-es méretben.

Flamich Mária az iránt érdeklődött, mennyire elképzelhető, hogy a megyei egyesületeknél legyen egy-egy AtoMol készlet? Technikailag nagyon nehéz lenne a szövetségtől kölcsönözni.

Németh Orsolya: az, hogy az MVGYOSZ beszerzi ezt az eszközt, az első lépés. Ha lesz lehetőség a személyes találkozóra az egyesületekkel, akkor meg tudjuk nekik mutatni, utána pedig az egyesületi munkatárs hitelesen tud beszélni egy helyi oktatási intézmény pedagógusának az eszközről.

Fontos megmutatni az integrált iskolák pedagógusainak, hogy van ilyen eszköz, és lehet használni. Lehet, egy inkluzív iskola be is ruház rá. De lehet, hogy csak meg fogja érteni és tanulni, hogy hogyan tud szemléltetni egy látássérült tanuló számára.

Dr. Nagy Sándor elmondta, ha a megyei egyesület tagjai között vannak olyan látássérült diákok, akiknek szüksége van rá, akkor az egyesületek meg tudják vásárolni a személyi jövedelemadó 1%-ából. Az MVGYOSZ is odaadja az egyesületeknek az SZJA 1%-ából befolyt összeg egy részét, így ezzel is tudnak gazdálkodni.

Németh Orsolya elmondta, hogy az egyesületek többségének van segédeszköz kölcsönzési szolgáltatása. Az eszközök eltérőek, többnyire mindennapi életvitelt segítő eszközök. De oktatásban segítő eszközök kölcsönzése is bekerülhet a kölcsönzési lehetőségek közé.

Puskás Anett hozzátette, hogy az online elérhető segédeszközök gyűjtését is végzi a szövetség a projekt során. Például van egy online abakusz program, mellyel gyakorolhatnak a tanárok, hogy a diákkal hogyan számoljanak abakusszal. Ez nagy segítséget jelent a látássérült gyermekek matematika oktatásában. Az eszközt egyébként ép látású gyermekek is használhatják, hiszen fejleszti a fejben számolást.

A különböző tanulást támogató eszközök az EGYMI-knél is kölcsönözhetőek, s fontos, hogy ezt a diákokban is tudatosítsuk. A Vakok Általános Iskolája EGYMI különböző domború ábrákat tud készíteni a tananyag mellé.

Ezt az utazótanár juttatja el a diáknak személyesen vagy postai úton. Ezeket a lehetőségeket mind igénybe kell venni, hogy a felmentések minél jobban csökkenjenek.

Kurzusok

Az elmúlt félévben létrejött Együtt a jövőnkért alkalmak adták meg az alapot a projekt kurzusainak, melyeket online és személyes jelenléttel tervezünk megvalósítani.

Január 28-án az Informatika a Látássérültekért Alapítvány munkatársai előadásában valósítottuk meg az Online informatikai kurzust látássérült fiatalok és tanáraik számára.

Februárban az informatika matematikai világába kaptunk betekintést a LaTeX és az R programok segítségével Rozemberczki Zoltán előadásában. Mindkét program akadálymentesen használható.

„Amit felolvasok, az fontos. A többit talán megbocsátják a hallgatók”

Csernenszky László „friss nyugdíjas” közgazdász másfél esztendő önkéntes felolvasói munkálkodása eredményeként húsznál több hangoskönyvet tudhat a magáénak katalógusunkban.

Mivel nem csupán hallgattam, hanem vágtam is jó párat közülük, örömmel hívtam fel lakásán Budakeszin, hogy elbeszélgessek vele. A csevej igen hosszúra nyúlt, s Bodor Tibortól a matematikai modellezés játékosságán át az idegennyelvű hangoskönyvekig ezer dologról szót ejtettünk.

Iván Péter: Egész tömegtermelésbe kezdél itt nálunk. Jelenleg 28 címed van a katalógusban.

Csernenszky László: Meg pár darab a „csőben” vágás, meghallgatás alatt. De vigyázz, a címek száma nem irányadó, az óraszámot lenne érdemes megtudni. Bodor Tibort biztosan nem fogom utolérni.

I. P.: Kilencezer óra ne is legyen a cél. A kilencven már bőven megvan.

Cs. L.: Azért hihetetlenül megtisztelő, hogy egy olyan könyvtárban olvashatok fel, ahol ő is tevékenykedett. Bodornak pontos elképzelése volt arról, hogy egy művelt embernek miket illik ismernie, és ezeket az alapműveket szépen fel is olvasta.

I. P.: És mivel az alapművek már megvannak, jöhetnek az „úri huncutságok”, a különlegesebb címek. Én éppen nem mindennapi könyvválasztásaid miatt figyeltem fel rád. Ókori útikönyv, egyfelvonásos szociodarab, Queneau stílusgyakorlatai, századfordulós pesti szlengszótár...

Cs. L.: Vannak dolgok, amik „beakadnak” nálam, de mindegyiket meg tudom indokolni. Nem toplistás könyvek, de ha egy-két hallgató kikölcsönzi

őket, már elégedett vagyok.

I. P.: Te amúgy hallgatsz hangoskönyvet?

Cs. L.: Igen, az anyukámat látogatom hetente, s útközben az autóban szól a könyv. Azon kevesek egyike vagyok, aki könyvesboltban vásárol lemezeket. Most éppen Kehlmann Hírneve forog, de Mácsai Örkény-felolvasásait is többször hallgattam

már. Sokáig valami sznobériából ellenálltam a hangoskönyveknek, míg végül egyes rádióbeszélgetések, mások beszámolóí ráirányították a figyelmemet erre a csatornára.

I. P.: Szépen átálltál a másik oldalra. Naponta mennyi időt szánasz felolvasásra?

Cs. L.: Nagy tanulság, hogy két óránál többet egy nap nem érdemes mikrofon előtt tölteni. Utána az ember sorra csinálja a hibákat, fárad, elmegy a hangja.

I. P.: Azért napi két óra nekem már-már bodori teljesítménynek tűnik.

Cs. L.: Ebben persze benne van az aznapi felvétel részleges visszahallgatása, a nem jelzett bakik hibajegyzékének a vezetése.

I. P.: Te példás hibajelző vagy, sokszor egy-egy rosszul hangsúlyozott mondatot is képes vagy újra rögzíteni. Bakikról nem tudok.

Cs. L.: És mégis előfordul, hogy a felolvasás hevében elsiklok egy félreolvasás fölött. Ilyenkor csak a technikusok emberfeletti ügyességében bízhatok. Eddig mindig sikerült kikalapálnotok a hibáimat. Tökéletesen kielégít, hogy ezek az anyagok a ti segítségetekkel – és nem egyszer több idő alatt, mint az effektív felolvasás – elkészülnek, és nagy eséllyel valaki hallgatja is őket. Sajnos olvasói oldalról szinte egyáltalán nem kapunk visszajelzést, de azt hiszem, ez a többi felolvasót is zavarja egy kicsit.

I. P.: Dolgozunk a megoldáson! Arra emlékszel még, melyik volt az első állományba került hangoskönyved?

Cs. L.: Azt hiszem, először Camus-novellákat és Yourcenar egyik elbeszéléskötetét anyakönyveztétek tőlem. Jól beleválasztottam.

I. P.: Csak kitted az irányjelzőt. Te milyen kötődéssel indultál a könyvek iránt?

Cs. L.: Apukám is közgazdász volt, nálunk a vasárnapi ebédlőasztalnál gyakran kerültek szóba gazdasági témák, és könyvtárunk is bővelkedett szakkönyvekben. Visszahúzódtam kiskamasz voltam, ebből kifolyólag sokat olvastam, és szerencsére mindig volt is kivel megbeszélnem az olvasmányélményeimet. A gimnáziumomnak pedig remek könyvtára volt, ritka kincsekkel. Én világéletemben jó viszonyt ápoltam a könyvekkel és a könyvtárosokkal.

I. P.: Bölcsészpályák kezdődnek így...

Cs. L.: Na, én sokáig szerettem volna újságíró lenni, tudtam, hogy ahhoz nyelveket kell beszélni, diplomát szerezni. A Közgázon aztán, ahogy közép-sulim kosárlabdacsapatából is, szépen kimaradtam az egyetemi újság szerkesztőbizottságából. Akkoriban Farkasházyék írták a Közgazdászt, velük nem tudtam felvenni a versenyt. Az újságíráshoz legközelebb a Közgazdasági Szemle olvasószerkesztőjeként kerültem, sajnos azt csak egy évig csináltam.

I. P.: 1978-ban diplomáztál, utána különböző kutatóintézetekben dolgoztál, majd közel harminc évet az Ipari és Kereskedelmi Minisztériumban és utódaiban.

Cs. L.: 2018-ban nyugdíjaztak, és visszatekintve nagyon szerencsésnek mondhatom magam: mindig olyan munkát végezhettem, ami érdekelt, és még némi pénzt is kaptam érte. De akár hiszed, akár nem, még most is sokszor ébredek úgy, hogy hurrá, nem kell dolgozni mennem. Mint egy iskolásfiú a vakáció első napján.

I. P.: Akkor ezt nem élted meg traumaként.

Cs. L.: A nyugdíj után még egy darabig bedolgoztam egy kutatóintézetnek, de lassan elmaradoztak a megbízások. Most inkább hangoskönyvezek, sokat biciklizünk a feleségemmel, és persze unokázunk, ha kéri.

I. P.: Ha jól tudom, hat gyereketek van. Olvasó emberek lettek?

Cs. L.: Ugy mondanám, hogy jó könyveket olvasnak, de egyiküknek sem napi eledele a betű. Néha elcsodálkozom, hogy egy karcsú kis regény, amit én egy nap alatt elolvasok, nekik egy hónapjukba is beletelik. Kiskorukban nekik is felolvastam, s évről évre visszatértek ugyanazok a szerzők, ugyanazok a művek. Most ismét visszaköszönnek olyan könyvek, amelyekről nem gondoltam volna, hogy még egyszer kézbe veszem őket: Galgóczy Vidravasában például harmincvalahány éve el is kerülte a figyelmemet az időskori szerelmi szál. Most nagyon megragadott, nem is tudtam elsőre felolvasni.

I. P.: Én nagyon hiszek az újraolvasásban.

Cs. L.: De persze jönnek sorra az új könyvek is. Rettenetesen izgalmas dolgokat tudtam meg rólatok a legutóbbi munkámból, az MVGYSZ fennállásának 80. évfordulójára kiadott tanulmánykötetből. Ez a felolvasás igazi intellektuális örömet szerzett nekem, ráadásul statisztikai és szociológiai étvágyamat is csillapította.

I. P.: Hm, jól hangzik! És mit szólnak ismerőseid, családtagjaid a felolvasói karrieredhez?

Cs. L.: Néha eldicsekszem, milyen klassz emberek vesznek körül a hangoskönyvtárban, milyen pozitív visszajelzéseket kapok tőletek. Tetszik nekik!

I. P.: Tavaly költöztetek új otthonotokba, Budakeszire. Már belaktátok a teret? Itt van hely, ahol nyugodtan készítheted a felvételeket?

Cs. L.: El tudok vonulni, és ha kirakom az ajtóra a szállodákban használatos „Ne zavarjanak” táblát, csak vészhelyzetben nyitnak rám. Ha készen vagyok egy könyvvel, utána általában „befalom” az időközben saját magamnak félretett olvasmányokat, és persze volt olyan is, hogy később a könyvtárnak olvastam fel belőlük egyet-kettőt. Oké, a felvételek nem hibamentesek, én sem vagyok egy Latinovits Zoltán, és biztosan van mit szűrni a háttérzajokon is. De tudod, Peti, kicsit nagyképpően azt gondolom, hogy amit felolvasok, az fontos, a hallgatók pedig talán megbocsátják a többit.

I. P.: Bízunk benne! Laci, köszönöm a beszélgetést!

Tudjon meg többet az online hangoskönyvtárról

Az MVGYOSZ Bodor Tibor Hangoskönyvtár állományát hallgathatjuk alkalmazáson keresztül vagy webes felületen egyaránt.

Az MVGYOSZ Hangoskönyvtára alkalmazás már 2018 októbere óta elérhető a látássérült olvasók számára. A legújabb fejlesztésünknek köszönhetően 2020 decemberétől már nemcsak okostelefonokon lehet hallgatni a műveket, hanem webes felületen is, melyet a hangoskonyvtar.mvgyosz.hu oldalon érnek el. Jelenleg az online hangoskönyvtárnak csaknem 1150 olvasója van, az elérhető könyvek száma több mint 3600. Hétről hétre bővítjük az elérhető művek számát újonnan felolvasott művekkel, de szép számmal kerülnek fel a virtuális térbe az előző 60 évben felolvasott művek is. A webes felület az alkalmazás mintájára készült, de a használat módjában van egy kis különbség. Az mvgyosz.hu oldalon a Bodor Tibor Hangoskönyvtár menü alatt részletes használati útmutatót olvashatnak mind a webes felületről, mind az alkalmazásról.

Az alkalmazás használatáról itt olvashat bővebben:

<https://www.mvgyosz.hu/hirek-a-hangoskonyvtarrol/az-mvgyosz-bodor-tibor-hangoskonyvtar-alkalmazas-hasznalatarol/>

A webes alkalmazás használatáról itt olvashat bővebben:

<https://www.mvgyosz.hu/hirek-a-hangoskonyvtarrol/az-mvgyosz-bodor-tibor-hangoskonyvtar-webes-hasznalatarol/>

Jó olvasást kívánok!

dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezető

Elizeus Debóra: A sárdobáló

Szeptember eleje volt, a líceumban az első tanítási nap. A kisdíákok vidáman nevetgélve léptek ki a kapun és egy hét fős kis csoport az utca vége felé vette az irányt. Már majdnem elértek a sarokig, amikor valakinek az arcába repült egy nagy adag sár. Aztán egy másiknak a karjára, és volt, akinek a hajába. Végül mindenki csupa sár lett.

- Mi ez? Honnan jön ez a rengeteg sár? - kérdezte az egyik kislány megdöbbenve.

- Onnan, annak a nagy háznak a kertjéből - válaszolta egy másik.

Akkor meghallották, hogy valaki nagyon csúnyákat kiabál rájuk, miközben az újabb adag sárgombócokat gyúrta.

- Fussunk el gyorsan - mondta az egyik

- Inkább menjünk be és verjük meg - javasolta egy másik.

- Hittan órán azt mondta a tiszteletes, hogy ha megdobnak kővel, hajítsd vissza kenyérrel - cincogta az egyik kislány, miközben a sarat próbálta magáról levakarni.

- De erre ez most nem vonatkozik, mert nem kő, hanem sár - bölcselkedett az egyik fiú.

- És kenyérünk sincs - toldotta meg egy másik.

A lányok összenéztek, majd az egyiknek felcsillant a szeme és már nyúlt is a táskájába. Egy nagy tábla csokoládét húzott elő, és már repült is be az udvar közepére. Pont a sárdobáló lábai elé esett le. Sáros keze megállt a levegőben, a szája is nyitva volt, de nem jött ki hang a torkán. Valaki mézes kalácsot dobott hozzá. Aztán repültek a táskák mélyéről előkerülő finomságok. Az iskolások megálltak távolabb a napon és némán nézték, mi fog történni. Az udvarban lévő lehajolt és felvett a földről egy sütit és beleharapott. Hamar ki is köpte, mert a sáros kezétől ehetetlenné vált. Semmit nem tudott megenni, mert recsegett a fogai között a sár. Végül leült a földre és elsírta magát. Az utcán lévő gyerekek sajnálkozva nézték.

- Nézzétek - suttozta az egyik - megszáradt rajtam a sár és lepotyogott rólam.

- Jé, rajtam is megszáradt - mondta örömmel egy másik, végül mindenkiről lepergett és ismét tiszták voltak.

- Gyere ki te is a napra - kiabált be az udvarra az egyik diák - itt leszárad rólad a sár.

Nagy sokára lassan, halkán kinyílt a kapu és egy korukbeli kislányt láttak ott állni tétován, reszketve.

A feje úgy be volt bugyolálva egy nagykendőbe, hogy a szeme is alig látszott ki.

Az egyik lány odaszaladt hozzá és hirtelen átölelte.

Aztán megfogta a kezét és odavezette a többiekhez.

Sorban bemutatkoztak neki.

- Az én nevem Lilla - válaszolta.
 Aztán valaki megkérdezte:
 - Miért nem voltál iskolába?
 - Én nem mehetek - mondta elcsukló hangon.
 - De miért?
 - Mert csúnya vagyok - válaszolta pityeregve.
 - Csúnya? - kérdezte valaki csodálkozva.
 - Igen. Vörös a hajam és szeplős vagyok.
 - Az én hajam is vörös - mondta nevetve az egyik fiú, és lekapta a fejéről a baseball sapkát.

A lány tátott szájjal nézte. Aztán levette a kendőt a fejéről. Vörös hajzuhataga leért egészen a derekáig.

- Hű de szép vagy! - mondták egyszerre a fiúk.
 A lány elvette a kezét az arca elől és csodálkozva nézett a többiekre.
 - De a szeplők - dadogta.
 - Azok az angyalok csókjai - mondta a vörös fiú, majd folytatta:
 - A kisbabákhoz éjjel elmennek az angyalok és megpusztilgatják őket.
 Nézd, én is tele vagyok csók nyomokkal.

Lilla előbb csodálkozott, aztán szégyenlősen folytatta:
 - Bocsássatok meg. Soha többé nem fogok sárral dobálózni.
 - Nézd, rajtad is megszáradt a sár és rólad is lepotyogott - mondta az egyik lány örvendezve.

Aztán sorra megölelték. Az egyik fiú a haját is megsimogatta.
 Másnap irodalom órán a tanár úr megszólította Dánielt, a vörös hajú fiút.
 - Nem írtad meg a nyári dolgozatodat. De - folytatta szigorúan - ha most rögtönözöl egy tanulságos történetet, akkor nem írom be az egyest.

Dániel felállt és elmondta a sárdobáló kislány történetét. Ügyelt arra, hogy akik nem voltak ott, ne tudják meg, hogy kiről szól a történet. Amikor a végére ért, az osztály megtapsolta. A tanár úron látszott, hogy próbál szigorúnak mutatkozni, de ő is megatódott.

- Ha azt is meg tudod mondani, hogy mi ennek a történetnek a tanulsága, akkor kapsz egy csillagos ötöst.

- Aki sárral dobálózik, maga is sáros lesz. De a szeretet erejével le lehet győzni a gonoszt.

Orbán Viktor is mélyen megrendült Fehér Anna nővér halála miatt

Életének 74. évében elhunyt Fehér Anna nővér, a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonának vezetője. A nővér szervezetében hat nappal január 13-án bekövetkezett halála előtt koronavírust diagnosztizáltak.

A halálhír hallatán Orbán Viktor miniszterelnök is mélyen megrendült. A kormányfő együttérzését fejezte ki Anna nővér testvérének.

Fehér Anna a Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Nővérek egyházmegyei jogú szerzetesközösség tagja, magyarországi vezetője volt. A rendet, amely a ferences család tagja, 1626-ban Aachenben alapította Apollonia Radermecher. Hazánkban 1785 óta vannak jelen. Az Erzsébet-nővérek küldetése a betegápolás, idősgondozás.

Fehér Anna 1947-ben született Vértesacsán, szülei földművesek voltak. Miután édesapja megbetegedett, és nem tudott többé a földeken dolgozni, 1959-ben felköltöztek Budapestre.

Indíttatása, hogy hátrányos helyzetűeken segítsen, már a gimnáziumi évei alatt kialakult benne. Ennek hatására gyógypedagógiai tanulmányokba kezdett, ahol rövidlátása miatt az orvosi alkalmassági vizsgán csak úgy engedték át, hogy mindössze a látássérültek oktatására alkalmas – ennek ellenére később az általa vezetett intézményben testi és szellemi fogyatékosággal rendelkező látássérülteket is befogadtak.

Egyetemi évei igen hányattatottak voltak, mivel a kommunista hatalom nem nézte jó szemmel egyházi kapcsolatait. Többször rendelték be kihallgatásra, tartottak nála házkutatást, fenyegették és zaklatták is.

Előfordult, hogy a Gyógypedagógiai Főiskoláról hurcolták el a Gyorskocsi utcai fogdába. A főiskoláról – és minden más felsőoktatási intézményből is – kitiltották. Végül fél évtized múlva nyílt rá lehetősége, hogy újra felvegyék a főiskolára – erre így emlékezett vissza:

„Ott ült a tanárok között a párttitkár is. Megkérdezte, változott-e a véleményem, és mit tanultam ebből az esetből. Mondtam, hogy semmit. Elkezdett velem kiabálni, hogy mit képzelek, vallásos ember márpedig nem lesz pedagógus Magyarországon.”

Tanárai közbenjárására azonban végül folytathatta tanulmányait, így 1979-ben diplomát szerzett – immár fogadalmat tett szerzetesnővérként.

Orbán Viktor miniszterelnök mélyen megrendült a halálhír hallatán. Levélben nyilvánított részvétet Fehér Anna nővér halála miatt:

Tisztelt Fehér Tamás! Tisztelt Gyászoló Közösség!

Mély megrendüléssel értesültem arról, hogy Fehér Anna nővér, a látássérült gyermekek felkarolója és gyámolítója eltávozott közülünk. Anna nővér hivatása kettős elköteleződésen alapult: egész életét Istennek ajánlotta, hogy minden figyelmét a látássérültek gondozásának és tanításának szentelhesse. Szelíd határozottsággal és nagy szeretettel fordult a rábízottak felé,

gyógypedagógiai tudásával számos sérült gyermek számára teremtette meg az elfogadó, biztonságos környezet mellett a fejlődés lehetőségét is. Hálásak vagyunk, hogy az ő előkészítői munkájának köszönhetően jelenhetett meg Magyarországon az első Braille-írásos Biblia, és hogy több mint harminc éven át irányította a Vakok Batthyány László Római Katolikus Gyermekotthonát, ahol ő jelentette az állandóságot, és pótolta a gyakran hiányzó szülői szeretetet. Engedjék meg, hogy ezúton fejezzem ki együttérzésemet, és a következő, nehéz időszakhoz sok erőt kívánjak Önöknek!

Őszinte részvétellel: Orbán Viktor

1950-ben, a Rákosi-diktatúra alatt betiltották a szerzetesrendeket, így fogadalmát is csak titokban tudta letenni 1978-ban. Halálával közösségének – a XVII. században alapított Szent Erzsébetről Nevezett Betegápoló Nővérek Rendjének – is véget ért egy korszaka, hiszen Magyarországon ő volt az utolsó, aki a habitusukat hordta. Kezdetben több szervezetben is tevékenykedett, így a Vakok Állami Intézetében mint gondozó, valamint a Vakok Szövetségében mint nyomdai segédmunkás. Utóbbi helyen nem kis eredménye, hogy nyomdai előkészítésével jelent meg Magyarországon először Braille-írásos Szentírás.

1977-től a felsővízvárosi Szent Anna-templomban megkezdődött a látás-sérültek lelki gondozása, ahova természetesen Anna nővér is csatlakozott. Vezetésével 1982-ben megalakult a látássérült gyermekek Szent Anna Otthona. Az egyház először egy Batthyány tér közelében fekvő, szenespinceből kialakított lakásban tudott helyet biztosítani az intézménynek. Itt tevékenykedett Anna nővér is, amíg Barbara Bush 1989-es magyarországi látogatásakor megtekintette az intézményt is, majd kapcsolatait kihasználva rögtön segítséget eszközölt ki a számukra. Ekkor kapták meg azt a svábhegyi ingatlant, ahol megalakult a Vakok Batthyány Strattmann László Gyermekotthona, amely azóta egyházi és állami támogatással folyamatosan bővül. Az iskolát és óvodát is üzemeltető intézmény jelenleg több mint hatvan bentlakó gyermek gondozását látja el.

Anna nővér 2021. január 13-án hajnalban hunyt el. Hat nappal korábban koronavírust diagnosztizáltak a szervezetében.

Temetése szűk családi körben volt február 4-én az óbudai temetőben.

<https://magyarnemzet.hu/belfold/orban-viktor-is-melyen-megrendult-feher-anna-nover-halala-miatt-9330893/>

Osztolykán Róbert: A Tűz Őrzője

Egy olyan történetet mondok most el nektek, mit réges-régen, ősidőkben, még nagyapáitok nagyapái is épp oly figyelmesen hallgattak, mint most ti.

Ez idő tájt különösen hideg volt, a zúzmarás csillag még látszott az égen. Egy faluban, nem messze innen, mert bizony, az a falu már akkor is állt, haj-

lékuk mélyén aludták őseink igaz álmaikat. Remélték, elkerülik őket a lidércek s rontásaik. Mondom, aludták, de nem mindannyian. Mert egy hajlékban nagy volt ám a sürgés-forgás. Ezt, mintha az állatok is érezték volna: kinn a lovak idegesen horkantottak néha-néha, a juhok és kecskék nyugtalanul mozgolódtak karámjukban, a kutyák pedig fel s alá jártak, gyakran szimatolva, s farkukat az égnek tartva. A friss, lassú hópelyhekkal teli levegő várakozással volt terhes.

Gyermek született ugyanis, kiről ma már csak kevesen hallottak, de tetteiről még most is susog minden fű és fa. Világra jöttéről ekkor csak anyjának s atyjának volt tudomása, no meg annak a turulnak, mely mintha a magosból lecsapott volna a szerény hajlékra, ám mielőtt elérte volna azt, lelassult, s légben úszva egy kecses kört tett, majd elrepült a messzeségbe.

A születés másnapján elhívtak egy messziföldi, idős tudósembert, hogy nézze meg, mily sorsot szántak a kisdednek az égiek. Ő nézte, csak nézte a fekvő gyermeket, majd megszólalt:

– Vár még reá sok veszedelem, hisz bölcsnek, Tudónak született, de sokan, sokképpen próbálják majd elveszejtetni. Hatalmas és kitartó léssen majd. Hanem őrizzétek fogait, amíg a zúzmarás hétszer fel nem világol, mert ha nem, tudása elvész, s akkor minden hiába volt.

Fogadkoztak ekkor a szülők, hogy ők csak egyszerű emberek, hogyan őrizhetnének ők bármit is ekkora túlerővel szemben. A tudósember elmosolyodott, s így szólt:

– A fiúcska nem léssen egyedül.

Majd pedig a kisdedhez hajolt, s a fülébe suttogott valamit. Ekkor az kedvesen elmosolyodott, kimutatva apró fogait.

Faggatták aztán a gyermek szülei, mi legyen a gyermek neve. Mert, hogy gondoltak ők mindenfélét, de nem volt az méltó egy ilyen sorshoz.

– Zongor – felelte a tudósember.

Így lett hát a kisded neve Zongor, mint a nemesröptű vadászsólyom. Ám a boldogságba bánat is vegyült, a gyermek három nap múltán elvesztette anyját. Atyja még egy esztendeig a gyermekkel volt, de a bánat erősebb volt nála, s ő is odaveszett. Az egyesztendőös gyermeket így a falu vette gondjába.

Telt-múlt az idő, s Zongor erős, szemrevaló fiúcskává cseperedett. Szava mindig halk volt, de igazságos, s gyakran segített másokon, még akkor is, ha sajátjától kellett megválnia. Egy nap, mikor olyan szárazság volt, hogy még a kuvaszok is keservesen lógatták nyelvüket, vizet talált, mely szavára tört fel a földből. Máskor Botonddal, a falu egyik kalandozó hírében álló vitézével vívott, hiába nem tanult vívni.

De szelídségét még harcossága sem múlta felül. Gyakran beszélt állatokkal, mivel ő az állatoktól sem vetette meg azt, amije volt. Így esett, hogy egyszer álmában megjelent egy kerecsen madár. Hatalmas szárnyait össze-

csukta, s Zongorra nézett. Így voltak ők hosszasan, madár és fiú, majd a kerecsen megszólalt:

- Készülj, mert hetedik esztendőben vagy.
- Egy szándék, egy akarat s cselekedet – felelte Zongor.

A kerecsen biccentett, majd szárnyait kitérve a magosba emelkedett, s elrepült. A magosból három hosszú madártoll hullott alá.

Nagy volt ám a sírás-rívás, mikor a faluban megtudták, hogy Zongornak mennie kell, mert ez volt kötelessége.

– Ha menned kell, hadd segítsünk – kérlelte Botond, s Zongornak nyújtotta díszes kardját. De Zongor megrázta a fejét, s így szólt:

– Ti mindannyian gondomat viseltétek. Atyám helyett atyám, anyám helyett anyám voltatok, mikor ők már nem lehettek velem. Ezt én el nem felejttem. Hanem kardot ne adjatok, mert mit erdő, mező ad, nekem elég léssen. De tartsatok gondolatban.

- Úgy léssen, Zongor – ígérték a falubéliek.

Zongor ekkor útnak indult, s a falubéliek hosszasan kísérték tekintetükkel.

Ment, mendegélt Zongor, mezőkön, s rétes legelőkön át. Lába alatt ropogott a taposatlan hó. S bár hideg szél fúj, Zongort sem hideg, sem hó el nem tántoríthatta útvjáról.

Egyszerre csak Zongor útjába került egy fiatal juhar. Ő megállt, kezét a fa törzsére tette, s így fohászzkodott:

– Ébredj, nemes juhar! Erős vagy, s fiatal. Védj meg engem minden rossztól s rontástól! Ha utam bejárom, nem lesz senki, ki párod lelné ezen egész úruságban. Erre szavamat adom.

S ekkor a juhar lassan megrázkódott, és meghajtotta csupasz ágait Zongor felé.

– Vedd azt, mit kívánsz, s légy sikeres – susogták a levelek. Zongor lába elé egy vastag, s három vékony ág hullott a hóba.

- Köszönöm neked. Álmod zavartalan legyen – mondta Zongor.

Munkához látott, s nemsokára elkészült íjával. Magja az engedékeny juhar, háta szarvasín, hasa pedig marha szarva volt. A három vékony ágból bicskájával nyílvesszőt faragott, s a kerecsentől kapott három tollat rájuk tűzte.

Amint Zongor evvel elkészült, letelepedett pihenni. Ahogy ott pihent a juhar tövében, egyszerre csak egy különös szerzetre lett figyelmes a messzeségben. Mezítlábas ifjú tartott felé. Ahogy közelebb ért, Zongor elámult, mert az ifjú kezében könyv volt, s tekintete annak sorait olvasta. Rongyos köpönyege meg sem moccan a hideg szélben. Amint Zongorhoz ért, az ifjú megszólalt:

– Útjaink találkoznak, ifjú Tudós. Mint látod, szegény diák vagyok én. Tejed s tojásod van-e?

– Nem vagy te diák. Nincs tejem, s tojásom, de ha lenne, sem adnék neked! Távozz innét, garabonciás!

Erre aztán az ifjú égtelen haragra gerjedt. Hangosan kántálni kezdett könyvéből. Hatalmasat dörrent az ég, s akkora jégdarabok kezdtek esni az égből, mint egy tojás. Egyikük úgy fejbe kólintotta Zongort, hogy az a juharnak esett, s elsötétült előtte a világ.

Zongor nagy fehérségben találta magát. Előtte egy furcsa szerzet állt, kezében ékesen díszített bottal. Fehér köpönyegét bőröv fogta össze, melyen díszes tarsoly lógott.

– Adjon erőt az ég – mondta a szerzet. – Rovó volnék, Csoltó, tán az utolsó, s segíteni jönnék, e nagy veszedelemben. Hadd rovom nyílvesszeid áldással.

Úgy is lett. Zongor három nyílvesszője ékes rovásokkal lett borítva.

– Volna még valami – mondta Csoltó. – Vedd és edd ezeket, mikor ragyognod kén – azzal három kicsi borsszemet hullajtott Zongor kezébe.

– Most pedig menj, s legyen ismét fény – mondta Csoltó. Zongor köszönetet mondott, majd behunyta szemét, s mikor újból kinyitotta, már a juhar tövében volt. Felette a garabonciás ült, egy rettenetes, hétfejű sárkány hátán.

– Életed végéhez ért – dörögte az, s sárkányán a levegőbe emelkedett, hogy az erős farkával Zongort agyonüsse.

Zongornak sem kellett több. Félrehemperedett a sárkány farka elől, kezében íja, s már került is idege vesszejének ajkába. A sárkány lecsapni készült, ám mielőtt azt megtehetette, Zongor lőtt, s nyila oly erővel csapódott a garabonciás könyvének közepébe, hogy az ifjú menten lefordult sárkánya hátáról, s holtan zuhant a földre.

A sárkány, gazdáját veszve látván elbődült, s felfújta magát hatalmasra. Forró tüzet fújt Zongorra, oly forró, ami még a léget is meggyújtotta. Ám Zongor nem ijedt meg. A tűz elébe állott, s azt ő szájába szívta. Addig szívta, míg a sárkány el nem fáradt a nagy tűzfújásban. Akkor aztán Zongor fordult egyet, fordult kettőt, s a harmadikra vakító tűzkerékké változott. A sárkány menekülőre fogta, de Zongor nem hagyta annyiban. A levegőbe emelkedett, s peregve-forogva a sárkány után eredt. Mikor utolérte, tetőtől talpig úgy beborította, hogy ahogy az földet ért, hamuvá lett.

Ekkor nagy boszorkányszél támadt, hogy a tűzkereket szétfújja. Zongor ismét fiúcskává változott, s így szólt:

– Megállj, striga! Vérszívó vagy te most, de léssen még fajtádnak nagy bánata, mikor Tudós Kálmán király felösmér s üldözi majd minden nővéred!

Válaszul nevetés harsant, s a szél közepén csakugyan ott termett egy striga, veszedelmes boszorkány fajta. A szél csak fújta, fújta Zongort.

Zongor ekkor íjat fogott, s vesszőt rakott húrjára.

Repült a nyíl, repült a szél közepébe, s ott is a striga szívébe, ki ettől menten fekete füstté változott. A boszorkányszél lassan elhalt, s utoljára még megcirógatta Zongor arcát, köszönetet suttogva.

Zongor megpihenvén, s némi szárított hússal hasában ismét útra kelt. Ment, mendegélt, míg egy magos fához nem ért. Különös fa volt ez, nem volt párja hetedhét országban. Csúcsa nem látszott, mert égis égis fa volt.

Zongor mászott, csak mászott, néha megpihelve, de a fa csúcsa csak nem akart felbukkanni. Addig-addig, hogy Zongor ereje kezdett elfogyjni. Az égre nézett, majd a messzi földre alatta, s erősen gondolkozott. Mire felpillantott, messze a magasban kitűnt az égis égis fa csúcsa. Rajta ült a nemes turul, csőrében egy hatalmas ragyogás. Ahogy Zongor közelebb ért, látta ám, hogy a ragyogás nem más, mint a Nap. De az olyan erős fénnel ragyogott, hogy abba belenézni ő alig tudott. Ezért küldte hát őt Kerecsen, hogy tűz őre, s Tudós legyen. De ha belenézni sem tud, hogyan kérhetne ő tüzet a Naptól?

S akkor eszébe jutottak Csoltónak szavai: Mikor ragyognod kén. Megacélozta hát remegő karjait, s mászás közben szájába dobott egy borszem. Mart, csípett a bors, még szeme is könnyezett, de ő nem törődött vele. Repült a második borszem, ekkor már nyelvét sem érezte, de ő csak bedobta szájába a harmadikat is. S ekkor rettenetes erő költözött belé, vele volt tűz, víz, föld s levegő, s ő hatalmasat ugrott, hogy a fa csúcsán érjen földet. A Nap ragyogásába ő belenézett, s őt a Nap méltónak találta. Így lett Tudós Zongor, hetedik esztendejében.

Mesélik, hogy egy kecses zongor sólymot láttak, a Nap lángjával csőrében repülni, meg még azt, hogy falujában olyan vidámság lett, mikor megérkezett, hogy még a kútból is bor folyt. Amerre ment, rontás vagy betegség nem fogott, mert a láng vele volt. S boldogan élt, míg meg nem halt. Úgy tartják, a napba kapaszkodva repült ő el keletre.

Még ma is, mikor téli napforduló jő, országszerte apró tüzek gyúlnak, tüzet átugornak, így őrzi, s ünnepli a magyar ember, hogy a fény győzni tudott a sötétség ellenében. S ez a tűz ott lobog még most is, úgy bennem, mint bennetek. Figyelj! Érzed már?

„Becsüljük meg a Braille-kultúrát!” – Búcsúzunk Görgényi Miklóstól

Megrendülve fogadtuk a hírt, hogy Görgényi Miklós, az MVGYOSZ aktív tagja, a Braille-kultúra egyik legelkötelezettebb hazai szószólója, nyolcvanöt éves korában elhunyt.

Görgényi Miklós 1935-ben született Miskolcon. 1951-től haláláig tagja volt a Vakok Szövetsége Baranya Megyei Szervezetének, majd 2005-től az ebből alakult Vakok és Gyengénlátók Baranya Megyei Egyesületének. Évtizedeken át elnökségi tagként aktívan segítette a Baranya megyei látássérültek szervezetének munkáját, emellett országos küldöttként képviselte a megyében élő vak és gyengénlátó embereket.

Munkásságának középpontjában a Braille-kultúra ápolása állt. A magyar pontírást oktató tankönyvek közül több is fűződik a nevéhez, de számos angol nyelvű Braille-írási nyelvkönyv és egyéb mű létrejöttében is közreműködött. Önkéntes munkában számos látássérült társát ismertette meg a pontírással, illetve hat éven keresztül oktatót angol nyelvet a Baranya megyei

egyesületnél. A Braille-írás elkötelezett híveként azonban nem volt ellene a technológia fejlődésével járó újításoknak, a számítógép és az internet adta új lehetőségek kihasználásával tovább bővítette tudását, és részt vett a magyar látássérült emberek virtuális közösségének életében is.

Magasszintű nyelvtudása lehetővé tette, hogy széleskörű tájékozottságot szerezzen a Braille-írás történetéről és használatáról, ezt a tudását pedig végtelen szerénységgel és szórakoztató előadói stílusban osztotta meg látássérült és ép látású hallgatóságával egyaránt. A Louis Braille születésének kétszázadik évfordulója tiszteletére az ország több pontján megtartott előadásának leírata itt olvasható:

http://www.irodalmisarak.eu/?page=page&name=A_Pontiras_Tortenete

Aktív éveiben több Baranya megyei iskolában tartott szemléletformáló előadásokat a vak és gyengénlátó emberek életéről és mindennapos nehézségeiről. Nem egy oktatási intézményben tanulók generációi az ő személyén keresztül ismerték meg a látássérült emberek életének mindennapos kihívásait.

Több évtizedes munkásságának elismeréseként, a Vakok és Gyengénlátók Baranya Megyei Egyesületének felterjesztése alapján, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségének elnöksége 2011-ben Braille-éremmel tüntette ki.

Görgényi Miklós nyolcvanöt éves korában, 2021. január 17-én hunyt el. Búcsúztatása Pécsen, a gyárvárosi templomban, szentmise keretében 2021. február 6-án délelőtt 10 órakor, temetése gyászmisével a Magyar Szentek Plébániatemplom urnatemetőjében (Budapest, XI. kerület, Magyar tudósok körútja 1. - Petőfi híd budai hídfőjénél) 2021. február 16-án 14 órakor volt.

A család kéri, hogy a szertartásra virágot ne vigyenek, helyette imáikkal segítsék Miklósnak a mennyei Atyához való hazajutását.

Görgényi Miklóssal a magyar látássérült emberek ügyének jeles képviselője távozott közülünk. Emlékét kegyelettel megőrizzük.

Németh Orsolya szakmai vezető

Egy kis magyaróra

Koncert helyett hangverseny volt,
fotó helyett fénykép.
idegen szók áradata
idegem nem tépték!

Lárva helyett álcát mondtunk,
alga helyett moszatot.
Nem vettünk át más nyelvekből
fölösleges kacatot.

Szélsőséges, rendkívüli
volt, ami ma extrém,
a tanfolyam ma csak kurzus,
Mi ez, ha nem agyrém!

Földrész volt a kontinens és
ki tudja azt vajon még,
hogya híres kompromisszum
egyszerűen egyezés?

Autentikus hiteles volt,
a horizont: láthatár.
És ki vette át a sztrókot?!
Üldözte tán száz tatár?

A gyógymód ma terápia!
A viszály ma konfliktus
Vetélytárs volt a rivális,
sértés volt – s nem inzultus...

Orvos ma nem megállapít,
hanem diagnosztizál.
A kételkedő szkeptikus ma,
tétovázó: hezital...

Már a nemzedék sem ízlik,
csak a generáció!
És a minősítő verseny
ma csak kvalifikáció...

A döntős ma finalista,
s a döntő a finálé...
Számlát ezért olaszoknak
a miniszter kínál-é?

Ifjúsági, junior lett,
új játékos debütál,
és a bőrápoló szerben
a formula hidratál...

Fizikailag jön rendbe
a sportoló mára már.
Hogya testileg jobb szó lenne,
eltitkoljuk ugyebár...

Fizikailag? Kis csacsi!
– Csak azt tudnám, hogy hol élsz? –
„Fizikálisnak” – mondják ma,
ezt hallod, merre csak mész...!

Ibolyántúli sugárzás?
Ma csak azt mondják: úvé...
Országot ma nyelvőrzőkért
senki sem tesz már tűvé!

Tömegvonzás ma már nincs, csak
gravitáció!
S a tüntetést fölfalta a
demonstráció...

Sztráda lett az autópálya,
s illyet ki hihet?
Tünetet mondtunk vidáman
a szimptóma helyett !

Opció helyett, ha igaz,
nem is olyan rég,
bátran mertük azt mondani,
hogya lehetőség...

Zűrzavaros? Paraszti szó!
Jöjjön a kaotikus!
És az ősi túl rövid. S így
„menőbb”, hogy archaikus...

Régen, aki rögtönzött, ma
csak improvizál,
s aki régen elmélkedett:
ma teoretizál!

Hagyományos? Micsoda szó!
Említeni kár is,
hisz jóval előkelőbb a
tradicionális!

Magánosítás? Mily rémes!
Kiszáradna a Sió,
Ha nem mondd azonnal, hogy
privatizáció?

Régi bombára találtak.
A lélegzetem is eláll:
a rendőrség nem kiürít,
embereket evakuál!!

Ugyanakkor a környéket
elővigyázatosan
lezárták, de – Uram fia!
mindjárt hermetikusan!

Levegő most se ki, se be,
s most már az is halottá vált,
kit a rendőrség előtte
hullává nem deklarált...

Régen, egykor volt az anno,
vagy más szóval hajdanán.
Melyik szó szebb? Nyelvész gárda
kapjon ezen hajba tán...

Visszapillantás – de szép szó!
Ám a kor szelleme megró,

ha a múltakon merengek,
és nem úgy mondom, hogy retro...

És a szervátültetés ma
csupán transzplantáció,
(mely muskátli esetében
ugyanaz a büszke szó...)

Új divatszók sereglenek:
regnál, ráta, dominál...
S aki régen beszélgetett,
ma már csak kommunikál!

S a virágpor – kérdem én, hogy
mit vétett a magyarnak –,
mit a bárgyú pollen szóval
kiirtani akarnak?

A szerves ma organikus,
ünnepély ma fesztivál...
Összpontosít? Régen kihalt.
Ma mindenki koncentrá!

Ám a rosszra még rosszabb jön,
s a koncentrál messze száll:
újmagyarban a „legkúlabb”
szorgalmasan fókuszál!!!

Emblematikust mondanak;
a jelképes mért nem jó?
Sírjában forog szerintem
mindegyik nyelvújító...

Ki inspirál, ihlet, sugall,
avagy akár ösztönöz,
Ki az aki magyar szókat
elűz és bebörtönöz?!

Identitás? Azonosság!
Mért jobb itt az idegen?
Petíció? Folyamodvány!
Kit hagy mindez hidegen?

Kemikáliának mondják,
ami régen vegyszer volt!
Poloska pusztul e szótól
és a csótány szörnyetholt...

Akartok még botránkozni?
A helyzet nem elég „tré”?
Mit keres a magyar nyelvben
egy ilyen szó, mint a spré?

November 4. után járt le az Államkincstár vagy a Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által kiadott utazási igazolványa? Ne aggódjon!

A veszélyhelyzet idején az okmányokra, továbbá az ügyintézésre vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló 500/2020. (XI. 13.) Korm. rendelet értelmében a 2020. november 4. után lejárt okiratok a veszélyhelyzet végét követő hatvanadik napig még érvényesek.

Ha a Magyar Államkincstár vagy az Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság által kibocsátott, adókedvezmények és utazási kedvezmények igénybevételére jogosító hatósági igazolványa 2020. november 4-én vagy utána járt le, nem kell aggódnia! A veszélyhelyzet alatt érvényességüket veszítő okiratok a veszélyhelyzet végét követő hatvan napig még érvényben maradnak. Ugyanez igaz azokra az igazolványokra is, amelyek a koronavírus első hulláma okán bevezetett veszélyhelyzetben, vagyis 2020. március 11. és július 3. között jártak le, ezek ugyanis december 15-ig lettek volna érvényesek.

Fontos azonban megjegyezni, hogy ez a rendelkezés a 2020. július 3. és november 4. között lejárt személyes okmányokra és egyéb igazolványokra nem érvényes, így ezek meghosszabbításáról azonnal gondoskodni kell.

Mi ez az igazolvány, és mire jó?

A 141/2000. (VIII. 9.) Korm. rendelet a súlyos fogyatékoság minősítésének és felülvizsgálatának, valamint a fogyatékosági támogatás folyósításának szabályairól 19.§ B) bekezdése és 20/B §-a, valamint a 223/1998. (XII. 30.) Korm. rendelet a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény végrehajtásáról 9.§ 2-3. pontja szerinti hatósági igazolványt az kaphat, aki vakok személyi járadékában vagy fogyatékosági támogatásban részesül, illetve aki – vagy aki után szülője – számára magasabb összegű családi pótlék kerül megállapításra.

Az igazolvány addig érvényes, amíg a jogosult a fentebb említett ellátások valamelyikében részesül, de legfeljebb öt évig. Ezt követően, ha a jogosultság továbbra is fennáll, az új igazolványt a korábbival megegyező hatállyal, hivatalból kell kiadni.

Az utazási kedvezményre jogosító hatósági igazolvánnyal az a személy, akinek nevére az igazolvány kiállításra került, a belföldi közforgalmú menetrend szerinti közlekedésben utazási kedvezményt vehet igénybe. Amennyiben a kedvezményre jogosulttal kísérő személy utazik, akkor ő is jogosult az utazási kedvezményre. A kísérő csak akkor veheti igénybe az utazási kedvezményt, ha azzal a személlyel utazik együtt, akinek a nevére a hatósági igazolvány szól.

A kedvezmény érvényesítésekor a sorszámozott igazolvány mellé személyi igazolvány, vagy egyéb személyazonosságot igazoló okmány (például útlevel, diákigazolvány) felmutatása is megkövetelhető.

A kedvezmény mértékéről az alábbi linken tájékozódhat:

<https://cst.tcs.allamkincstar.gov.hu/utaz%C3%A1si-kedvezm%C3%A9nyek.html>

Érdemes elkezdni az ügyintézés

Habár a veszélyhelyzet végének időpontja e cikk írásának pillanatában nem ismert, mégis azt javasoljuk minden érintettnek, hogy ha továbbra is jogosult kedvezményes utazásra, és a lejáratot követő huszonegy napon belül nem kapná meg postán az új igazolványát, vegye fel a kapcsolatot a lakóhelye szerint illetékes fővárosi vagy megyei kormányhivatal családtámogatási főosztályával.

A családtámogatási és lakáscélú állami támogatással összefüggő feladatok ellátása 2015. április 1-jétől a Magyar Államkincstár megyei igazgatóságai hatásköréből a fővárosi és megyei kormányhivatalok családtámogatási főosztályának hatáskörébe került. Így ha a hivatalból kiállításra kerülő új, érvényes utazási igazolványt nem kapta meg, az erre irányuló kérelmet postai úton tudja benyújtani az illetékes megyei vagy fővárosi kormányhivatal családtámogatási főosztályára, vagy – a veszélyhelyzet okán kizárólag előzetes időpont-egyeztetést követően – a helyi kormányablakban személyesen is beadhatja.

Milyen igazolásokra lehet szükség?

A jogosultságot a lejárt igazolvány mellett a vakok személyi járadékának folyósításáról szóló határozattal, a fogyatékosági támogatás folyósításáról szóló határozattal, vagy az emelt összegű családi pótlék folyósításáról szóló határozattal tudja igazolni, amennyiben ez szükséges.

Hogyan kaphatom meg az igazolványomat?

Az igazolványt a kormányhivatal postai úton küldi el a jogosultak számára. Bizonyosodjon meg arról, hogy a kormányhivatal és a Magyar Államkincstár országos lakcímnnyilvántartásában olyan lakcím szerepel, amin Ön vagy hozzátartozója át tudja venni a küldeményt. Ha a közelmúltban lakcímet változtatott, feltétlenül jelezze ezt az ügyintézés során.

Ha az ügyintézésel kapcsolatban kérdése lenne, vegye fel a kapcsolatot szövetségünkkel, vagy a lakóhelye szerint illetékes megyei vagy fővárosi kormányhivatal családtámogatási főosztályával!

Velegi Dorottya MVGYOSZ munkatárs

Tévéműsorok audionarrációja – Jogszabály-módosítást kezdeményezünk

Köszönjük mindazoknak, akik időt szántak rá, hogy megosszák tapasztalataikat a televízió-műsorok audionarrációjáról! Kérdőívünk kitöltői hasznos visszajelzésekkel segítettek a témában összeállított jogszabály-módosítási javaslatcsomag elkészítését.

Az alábbi cikkben a televízió-műsorok audionarrációjára vonatkozó, januárban közzétett online kérdőívünkre látássérült és látó személyektől beérkezett válaszokból szemezgetve igyekszünk képet adni a tévés audionarrációs szolgáltatás jelenlegi helyzetéről, valamint azt is megosztjuk olvasóinkkal, hogy milyen szakmai és jogszabály-módosítási javaslatokat teszünk ezen új és hiánypótló szolgáltatás javítása, továbbfejlesztése érdekében.

A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXV. törvény módosítása révén 2020. szeptember 19-én a látássérült médiafogyasztókat is érintő lényeges változások léptek hatályba. Ennek értelmében a közszolgálati és a legnagyobb éves átlagos közönségaránnyal rendelkező audiovizuális médiaszolgáltatók 18 óra 30 perc és 21 óra 30 perc közötti időszámban kötelesek biztosítani, hogy a hazai gyártású filmalkotások a látássérült nézők számára hozzáférhetőek legyenek. Az audionarráció ezt teszi lehetővé. A szolgáltatást – elsősorban színházi előadásokhoz kapcsolódóan – már sok magyar vak és gyengénlátó személynek volt alkalma kipróbálni és megszeretni az elmúlt nagyjából egy-másfél évtizedben. Azonban, mint minden kezdet, a televízió-műsorok audionarrációjának hazai bevezetése sem zökkenőmentes. A látássérült nézők egy része már a kezdetekkor jelezte a tapasztalt nehézségeket az MVGYOSZ-nek, illetve az audionarrációt megvalósító, jellemzően civil szervezeteknek. A visszajelzések közül azt érzékeltük, hogy a terület mind a jogszabályi háttér, mind a gyakorlati megvalósítás terén további fejlesztéseket igényel.

A tévéműsorok audionarrációjával kapcsolatos problémák és megoldási javaslatok szisztematikus feltárása érdekében online kérdőívet készítettünk

és terjesztettünk a látássérült személyek körében. Nagy örömünkre szolgált, hogy a kérdőívet több ép látású érdeklődő – vélhetően audionarrátor – is kitöltötte, és így az ő visszajelzéseiket is felhasználhattuk javaslataink megfogalmazásához.

Az online kérdőívet összesen negyvennyolcan töltötték ki. A kitöltők legnagyobb része (34 fő) vak vagy aliglátó, 6 fő gyengénlátó, további 8 fő pedig ép látású személy volt. A válaszadók nagy szórást mutattak abban a tekintetben, hogy néztek-e már bármilyen televízió-műsort audionarrációval. Mindössze egy kitöltő nyilatkozott úgy, hogy nem hallott még erről a lehetőségről. Négyen válaszolták azt, hogy egyszer-kétszer már kipróbálták a szolgáltatást, 14 fő néha, 17 fő pedig rendszeresen néz narrált tévéműsorokat. Ez utóbbi csoport többségében vak és aliglátó személyekből áll. A nem látássérült kitöltők többsége néha narrációval is követi a tévéműsorokat, vélhetően szakmai érdeklődésből.

A válaszadók negyed része (12 fő) azonban még soha nem próbálta ki a szolgáltatást. Talán meglepő, hogy ezt a választ szinte minden esetben látássérült emberek adták, akik azért nem fértek még hozzá az audionarrált tévéműsorokhoz, mert vagy nem rendelkeznek a szolgáltatás igénybevételére alkalmas eszközzel, vagy tévékészülékükön nem tudták bekapcsolni az audionarrációs hangsávot. Ez a tény önmagában rávilágít arra, hogy az egyébként kifejezetten látássérült személyek számára létrejött szolgáltatás esetében egyáltalán nem valósul meg az egyenlő hozzáférés. Több válaszadó leírta, hogy az audionarrációt csak látó személy segítségével tudták bekapcsolni, néha még úgy sem, illetve ehhez, egyes esetekben, a médiaszolgáltatók ügyfélszolgálatai sem tudtak megfelelő útmutatást és információt nyújtani.

A kérdőív kitöltői számos hasznos javaslatot tettek a televízió-műsorok audionarrációjának kiterjesztésére. Ezek a felvetések egyaránt érintették a jelenleg szűkös idősav kiszélesítését és a narrált műsorok műfaji gazdagítását. A látássérült nézők többsége szívesen nézne narrált televíziós programokat délután, késő este, vagy hétvégén napközben, a műfajok tekintetében pedig van igény mozi- és művészfilmek, külföldi sorozatok, sportmérkőzések, hírműsorok, dokumentumfilmek, természeti és tudományos ismeretterjesztő műsorok, vetélkedők és szórakoztató show-műsorok, mesefilmek és más gyermekműsorok, valóságshow-k, lakberendezési és főzőműsorok, de még reklámok narrációjára is. Az is fontos igény, hogy az audionarráció minden televíziós csatorna műsorához biztosított legyen.

Szintén sok észrevétel érkezett az audionarráció technikai megvalósításával kapcsolatosan. Leggyakoribb panasz, hogy az audionarrációt a látássérült tévénező önállóan még akkor sem feltétlenül tudja bekapcsolni, ha a tévékészüléke rendelkezik beszédfunkcióval. Szintén többen nehezményez-

ték, hogy az audionarráció nem érhető el a műsorok ismétlésekor, illetve a médiaszolgáltatók műsorainak utólagos visszajelzését lehetővé tevő mobiltelefonos alkalmazásokban sem. Több visszajelzés érkezett a narrációk minőségéről is: míg egyes csatornák narrált műsorainak minőségével a kitöltők kifejezetten elégedettek, addig mások esetében több kritikát is megfogalmaztak. Több esetben jelezték a válaszadók, hogy az audionarráció a többi hanghoz képest halk, illetve az is előfordul, hogy a narrátor a film szereplőivel párhuzamosan beszél, ami a látássérült nézők számára zavaró. Egyes válaszadók szerint célszerű lenne a sorozatokhoz előnarrációt készíteni és azt elérhetővé tenni. Sokan javasolják, hogy az audionarráció alapértelmezetten legyen bekapcsolva, hiszen a látó tévénézőknek lényegesen könnyebb kikapcsolni azt, ha zavarja őket, mint a szolgáltatást igénylő látássérülteknek bekapcsolni. Olyan javaslat is érkezett, hogy a narráció a távirányítón vagy a set-top boxon egy dedikált gombbal könnyen be- és kikapcsolható legyen, esetleg mobilapplikáció révén legyen elérhető, de többen már azzal is elégedettek lennének, ha a műsorszolgáltató, esetleg az érdekképviselői vagy a narrációt végző szervezetek készítenének és tennének közzé útmutatást a bekapcsoláshoz, amiben akár a Távszem is segítséget nyújthatna.

Mindezen visszajelzések alapján az MGYOSZ munkatársai elkészítették azt a jogszabály-módosítási javaslatcsomagot, amelyet hamarosan a Siketek és Nagyothallók Országos Szövetségével (SINOSZ) közösen egyeztetünk a Nemzeti Média és Hírközlési Hatósággal (NMHH), majd nyújtunk be a kormánynak.

A módosítási javaslatok legfontosabb elemei az alábbiak:

- A médiaszolgáltatók és a televíziós csatornák intenzívebben és konkrétan adjanak tájékoztatást az audionarrációs szolgáltatás létezéséről és elérhetőségéről.

- Fokozatosan növelve az audionarrációs időszáv óraszámát, 2025-re el kell érni, hogy a szolgáltatás bármikor hozzáférhető legyen.

- A Nemzeti Filmarchívumban fellelhető filmalkotásokat a filmfelújítási projektek során el kell látni audionarrációval.

- Meg kell teremteni a technikai lehetőségét annak, hogy az audionarrációra szolgáló hangsáv közvetlenül a készüléken, esetleg a távirányító segítségével, vagy okoseszközre telepíthető applikáció útján a látássérült emberek által is önállóan beállítható legyen.

- A narrációs hangsáv a különféle szolgáltatók esetében egységesen, azonos módon legyen elérhető, például a távirányítón egy dedikált gomb segítségével.

- A narrációs hangsáv legyen elérhető azon alkalmazásokon keresztül is, amelyek lehetőséget nyújtanak a műsorok utólagos megnézésére, például RTL Most, Telekom TV GO, stb.

- A televízióműsorok visszánézését lehetővé tevő honlapokat és mobilapp-likációkat is szükséges akadálymentessé tenni.
- Az audionarráció minőségének egységesítése érdekében szakmai minimumkövetelményeket kell kidolgozni.

Németh Orsolya szakmai vezető

Szeder és Loki a Multiverzum sztárjai

Az M5 csatorna 2021. február 14-i Multiverzum című műsora a segítségnyújtás témakörét járta körül. A magazinműsor többek között beszámolt a Telefonos Lelkisegély-szolgálat pandémiás tapasztalatairól, bepillantottunk az Informatika a Látássérültekért Alapítvány beszéd-szintézis technológiai fejlesztéseibe, megismerkedhettünk a telemedicina új szolgáltatásával, a Doki App-pal, valamint bemutatkozott a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége Vakvezetőkutya-kiképző Központja.

Dr. Nagy Sándor, az MVGYOSZ elnöke elmondta, a szövetség 42 éve foglalkozik vakvezetőkutya-kiképzéssel, az eltelt évtizedek alatt több száz négy-lábú segítő került a látássérült gazdikhoz.

Huszárik Kata műsorvezető és Gászó Krisztina vakvezetőkutya-kiképző beszélgetéséből kiderült, hogy hány hetes kortól kezdik meg a kutyák kiképzését, milyen lépései vannak a habituációnak, hogyan mérlegeli egy kutya az akadály kikerülését, illetve azt is bemutatták, hogy milyen alapfeladatokat kell begyakorolni ahhoz, hogy biztonságosan segíthesse a vakvezetőkutya a látássérült emberek közlekedését.

Szeder és Loki koncentrációját még a kamerák jelenléte sem tudta megzavarni, kötelességtudóan végezték a feladataikat, sőt, munka után még egy kis mókára is futotta az időből a műsorvezetővel.

Az adás az alábbi linken visszaneézhető az M5 csatorna archívumában, a MédiaKlikken:

<https://mediaklikk.hu/video/multiverzum-2021-02-14-i-adas/>

Józsa Erzsébet: Bukfenc az erdőben

Egy csodaszép őszi reggelen, a népes alom kilencedik, utolsó tagjaként és egyedüli fiúként látta meg a napvilágot a kis vizsla, aki később a Bukfenc nevet kapta. Szülei azért nevezték el így, mert nagyon sok tejecskét kért anyukájától, aminek az lett a vége, hogy jól kikerekedett és folyton gurult, mint egy nagyra nőtt tök.

A kis Bukfenc nagyon eleven volt, nyolc lánytestvére mellett a legvirgoncabb. Legnagyobb és legerősebb tesóként szünet nélkül csibészkedett és egész nap mozgásban volt, fáradhatatlanul rosszkodott. Minden napra jutott valami csínytevés, amiért anyukája meg is dorgálta. Bizony, amíg apukája az erdőt járta gazdájával, addig a vizsla mamára jutottak a nevelési feladatok. Bukfencnek nehezebbre esett elfogadnia, hogy jól kell viselkedni, szeretne kergetni testvéreit hangos csaholások közepette. „Vegyél példát nővéreidről!” –intette csendre mamája.

A vizslakölyök vágyakozva nézett apukája után reggelente, amikor vadászni indultak. „Te még túl kicsi vagy ehhez.” –felelte a nagy és erős vizsla papa, valahányszor Bukfenc el akarta kísélni őt. Kis hősrünk nem értette, mi az, amihez ő még nem elég nagy és miért nem figyelheti büszkén édesapját munka közben. Egyik reggel aztán, míg mamája a többi kölyökkel volt elfoglalva, Bukfenc kisurrant az otthont jelentő fészerből, a kerten át a kapuhoz futott és egy gyors árással már a tanyán kívül találta magát. Lehajtott fejjel, szimatolva indult útnak, bízva abban, hogy gyorsan apja nyomára bukkan. Közben meg-megállt, fejét felszegte és nagyokat szippantott a levegőből. Csupa olyan szagot érzett, amit előtte soha. Felfedező útja során találkozott mókussal, sünivel, őzikével és nyuszival. Addig szimatolgatott kitartóan, míg végül szagot fogott és rátalált vadászó apjára. Elbújt hát egy csipkebokor tövében és onnan figyelte a vadászatot: Büszkén tekintett apjára, csodálta erejét és gyorsaságát. Nem vették észre, hogy ott lapul, hiszen zsemlebarna színe jól álcázta. Béke és nyugalom honolt végig az erdőn, csak a vadászpuska dördülése és a riadt fácánok rikácsolása törte meg néha a csendet.

Egyszer aztán egy nagyon dühös vadkan rontott rá a vadászókra. Hatalmas volt és ijesztő, rőfögött és fújtatott, teljesen megvadult. Bukfenc megdermedve figyelte az eseményeket. A rémülettől moccanni sem tudott,

nagyon félt, hogy ez a fenevad rátalál a bokor alatt. Most bánta csak igazán, hogy elszökött otthonról. Nagyon gyorsan történt minden, a kis vizsla reszketve figyelte apját, míg el nem tűnt a fák között.

Bukfenc egyre csak várt és várt a bokrok között, de végül sikerült összeszednie bátorságát és előbújt rejtekhelyéről. „Na most mihez kezdjek?” – tűnődött magában és tanácstalanul szaladgált fel s alá. A nap is lement már, ezért úgy döntött, hogy az éjszakát a bokrok alatt tölti és reggel majd apja keresésére indul. Szegény pici kutyus le sem merte hunyni a szemét. Farkasüvöltés, bagolyhuhogás és csupa ijesztő hang tartotta őt rettegésben. Hiányzott a családja, az otthona, éhes volt és fázott. Forró könnyei gördültek végig kihűlt pofiján. Végül álomba sírta magát.

A rémes éjszaka után, másnap reggel a jól megszokott kakasszó helyett, a kis vizsla furcsa zajra ébredt. Csak a nóziját merte kidugni a biztonságot jelentő lombok közül. Két medvebocsot látott, amint önfeledten játszanak. Egymást lebirkózva próbálták a másiktól megszerezni a vitájuk tárgyát képező vadászkalapot. Bukfenc rögtön felismerte azt, a gazdájuk kalapjával játszottak a bocsok. Egy ideig álmosan figyelte őket és miután úgy látta nem veszélyesek, szép lassan előbújt rejtekéből. A játék hevében a medvék először észre sem vették a kis közönségüket. Aztán mikor megpillantották, kíváncsisággal tele, izgatottan kezdték méregetni Bukfencet. Látva a kutyus félelmét, egyikük így szólt:

- Ne félj tőlünk, nem akarunk bántani téged!
- Milyen állatok vagytok? Kérdezte a kiskutya.
- Medvék vagyunk.
- Dehát azok veszélyesek, apa mindig mondja, mikor a munkájáról mesél.
- Ebben igaza van a papádnak, veszélyesek vagyunk. Mondta egyikük és próbált félelmetesnek tűnni. Két lábra ágaskodott és esetlenül vicsorított. Bukfenc és a másik maci jót nevettek ezen.

- Felnőtt korunkban kell tőlünk félni, amikor kifejlett példányok leszünk. Addig azonban ártalmatlanok vagyunk és csak kiskutyákat eszünk. Viccelődött a másik.

- Hogy kerülsz ide? A kutyák nem erdőbe valók.
- Egy tanyán élek a szüleimmel és a testvéreimmel. Apa feladata, hogy a gazdánkkal vadásszon. Egyébként ezt a kalapot is ők hagyták el – mutatott az agyoncsócsált tökfedőre. Szóval, tegnap elszöktem hazulról és utánuk jöttem az erdőbe, hogy meglessem őt munka közben. A semmiből itt termelt egy dühöngő vadkan. A gazdánk elfutott, apám utána, én pedig itt bújtam el.

- Itt töltötted az egész éjszakát? Kérdezte a mackó csodálkozva.
- Igen és nem aludtam túl sokat. Szégyenkezve ugyan, de bevallotta, hogy nagyon félt.
- Ezek szerint fáradt vagy és persze éhes.
- Nagyon. Pityeredett el Bukfenc.

- Az éhségedet könnyen csillapíthatjuk. Az erdő egy igazi svédasztal... Mit is, mit is? Á, van egy ötletem! Szereted a halat?

- Hal? Az meg mi? Étél? Én eddig csak tejet kaptam anyukámtól.

- Anyatejjel nem szolgálhatunk, bocsi. A hal vízben él, nagyon ízletes és főleg egészséges húsa van.

- De ha vízben él, hogy fogjuk megenni?

- Nagyon egyszerű, ki kell fogni! Megtanítunk horgászni!

- Horgászni?

- Tudod, ha enni akarsz, meg kell dolgoznod érte. A mi mamánk így nevelt minket. Elviszünk ahhoz a patakhoz, ahol a legnagyobb és legszebb pisztángok vannak! Jó móka lesz, gyere!

A macik elfutottak, Bukfenc pedig utánuk. Át az erdőn, ki a rétre egészen egy vízesésig. Egy nagyon magas vízesésig.

- Oda kell lejutnunk, ott fogunk ebédelni. Vár minket a terület, terület asztalkám!

- Bukfenc lenézett és beleborzongott. A látványtól meg is szédült.

- Muszáj lemennünk oda? Nagyon magasán vagyunk!

- Tudod, a halak nem fognak feljönni ide. Úgy hallom korog a pocakod.

- Igen, tényleg korog..., de nincs más, amit ehetnénk?

Hidd el, neked most halra van szükséged! Egyébként van még málna és áfonya. Vagy nyúl, szarvas, de utánuk futni kell.

- Jó, akkor legyen hal!

- Ez a beszéd! Most lemászunk itt, a vízesés mentén. Mi megyünk előre, te pedig kövess minket, de nagyon lassan és óvatosan, mert csúszik!

Bukfenc bólintott, majd nyelt egy nagyot és lélegzet visszafojtva elindult a bocsok után. A két füles nagyon rutinosan bukdácsolt lefelé, tudták hova nem szabad lépni. Egy örökkévalóságnak tűnt, de végül reszkető lábakkal a kis vizsla is leért. Újdonsült barátai széles vigyorral várták és azonnal hozzáláttak Bukfencnek megtanítani a horgászás csínyját bínyját.

- Elméletben már jól megy. Most nincs más dolgod, mint megfigyelni és utánozni minket. Próbáld meg ellesni a trükkjeinket, sikerülni fog neked is az ebédszerzés.

Bukfenc így is tett. Kényelmesen leheveredett a parton és kitartóan figyelte a bocsokat. Egyszer csak egy gyönyörű, színes pillangó szállt a nózijára. Csak figyelte őt rezzenéstelen pofival és miután a pillangó teljesen elbűvölte az ebet, szépen tovaszállt. Ő viszont nem nyughatott. Nagyon kíváncsivá vált és mindenképpen meg akarta tudni, hogy milyen szerzet ez. Így hát utána eredt. A halakkal való viaskodás közepette a két medvebocs észre sem vette Bukfenc távozását.

A kutyas csak futott és futott a pillangó után, egy pillanatra sem tévesztette szem elől. Nem törődött semmivel, csak szaladt, ahogy a lába bírta. Az önfeledt hajkurászásban azt sem vette észre, hogy egy hatalmas és mély

gödör tátong előtte. Figyelmetlenségének köszönhetően bele is zuhant és jókorát esett.

Nem tudta hol van és mi történt, csak azt érezte, hogy mindene fáj és az egész teste sajog. Nagy nehezen kinyitotta a szemeit, körülnézett és látta, hogy egy ágakból és falevelekből összerakott rejtekhelyen fekszik. Minden erejét és bátorságát összeszedve előbújt hát, amit gyorsan meg is bánt. Egy ismerős rőfögésre lett figyelmes. Aztán meg is pillantotta azt az óriási vad-disznót, amelyik apjáékra támadt. A vizslának mind a négy lába földbe gyökerezett az ijedtségtől.

- Látom sikerült feltápászkodnod. Hogy érzed magad?

Bukfenc meg sem tudott szólalni a réműlettől.

- Ne félj már úgy tőlem, nem eszem kutyákat! Nem bántok én senkit, amíg a kölykeimet biztonságban tudom.

A kutyusnak addig fel sem tűntek a kismalacok, akik az anyjuk körül serte-pertéltek. Nyolcan voltak és kíváncsian méregették Bukfencet.

- Mi történt? – kérdezte gyámoltalanul.

- Egy óriási verem alján találtalak, egy fa tövében, amikor makkot kerestem. Nem voltál magadnál és megsebesültél. Hazahoztalak hát és leápoltam a sebeidet.

- Köszönöm – mormolta Bukfenc alig hallhatóan.

- De mit keresel az erdőben?

- Elszöktem otthonról és eltévedtem.

- Jaj, te gyerek! Ha jól sejtem, a tanyavilágban élsz. Arrafelé látni ilyen csorfadt kutyákat. – mondta csipkelődve a vad-disznó mama.

A vizsla meglepődött, hogy a rettegett vadállat milyen kedves is tud lenni. Az életét is neki köszönheti, ha nem talál rá és menti meg, ki tudja mi lett volna.

Reggel a gyerekekkel elkísérünk az útig, ami a tanyákhoz vezet. Addig próbálj meg aludni, szükséged lesz az erődre.

Reggel el is indultak. A nyolc kismalac önfeledten ugrabugrált Bukfenc körül.

- Pont ennyi testvérem van otthon. Már nagyon hiányoznak. Soha többé nem leszek rossz és nem fogok elszökni otthonról. – mondta elszántan.

- Nyugtával a napot édes fiam! – hitetlenkedett a vad-disznó. Igaz, ami igaz, édesanyád biztos örülne, ha nem lennél ennyire eleven. Nagyon aggódhat most érted. Nagy fájdalmat okoztál neki azzal, hogy elszöktél. Ilyet nem szabad csinálni.

- Tudom és nagyon bánom. Én senkit nem akartam bántani. Csak egy kis kalandra vágytam.

- Rengeteg kalandban lesz részed, ha nagy leszel! Hidd el nekem! Most elbúcsúzunk, eddig tudtunk kísérni. Nekünk kockázatos lenne közelebb merészkedni a vadászok miatt. Haladj az út mentén és hazatalálsz.

- Mindent köszönök és vigyázz a családdra! – búcsúzott könnyes szemmel Bukfenc.

Hazaérve éhesen és fáradtan, miután mindent elmesélt családjának, csak annyit mondott elalvás előtt:

- Apa, ne öljetek több vaddisznót, kérlek.

Huszonhárom perc figyelem a Távszemnek

A Hely a Kossuth Rádió egyik klaszikus és népszerű riportműsora, mely többször jelentkezett már az MGVYOSZ székházából. A február 18-i adás a Távszem szolgáltatást mutatta be.

A Hely érdekessége, hogy helybe megy, azaz a riporter mindig a megszólaló partnernél rögzíti a műsor anyagát. A felvétel napján az MGVYOSZ irodáiban a normál munkamenetet fényképezés, riporter és technikus jelenléte tette izgalmassá. Kiss Bea műsorveze-

tő stábjával Németh Orsolya szakmai vezetőt, dr. Nagy Sándor elnököt, dr. Nagyné Berke Mónika szolgáltatásvezetőt és két Távszem-operátort, Kovács Kingát és Molnár Anikót kérdezte a Távszem mindennapjairól.

A 2019-ben indult szolgáltatás alapfunkcióit Németh Orsolya mutatta be, majd egy próbahívás után a működtező és a felhasználó oldaláról is hozott személyes példákat a Távszem eredményességéről.

Dr. Nagy Sándor elmondta, hogy az európai uniós forrásból fejlesztett,

okostelefonon elérhető szolgáltatás nemcsak a tájékozódásban segít, hanem a legkülönbözőbb helyzetekben pótolja a látást, ezzel nagymértékben megkönnyítve a látássérült emberek mindennapjait.

Dr. Nagyné Berke Mónika megszólalásában felidézte a Távszem szolgáltatás első napját, amellyel nemcsak a saját, hanem sokak álma vált valóra. Mint mondta: fantázia és sok-sok munka eredményeként született meg az alkalmazás, amely mára az interaktív távoli segítségnyújtás legfontosabb eszköze lett.

Kovács Kinga és Molnár Anikó szemléletes példákkal és emlékezetes segítségnyújtások felidézésével engedtek betekintést az operátorok munkájába.

Hogy mi mindenről volt még szó a 23 perces műsorban? Hallgassa meg a Kossuth Rádió archívumában a MédiaKlikken!

Link:

<https://mediaklikk.hu/kossuth-radio/cikk/2021/02/17/a-hely-tavszem-szolgaltatas/>

Kapitány a fedélzeten 9. rész

Június 29 – Vasárnap

Egy kicsit máshogy alakult a nap, mint reggel terveztük. A halászhajó, amire kikötöttünk azonnal el akart indulni, mert bálnát láttak a környéken, ezért mi is elindultunk. Zoli azt mondta, hogy „átállunk a halfeldolgozó mellé és töltünk vizet a tartályokba”, de aztán „ha már kifutottunk, menjünk egy kört”. A vége az lett, hogy „akkor keressünk egy öblöt és aludjunk ott”.

Íme a mai vészhelyzeti gyakorlatunk – hajós kifejezéssel élve havaria tréning - eseményei:

Útközben egy nagyobb hullámban megbillent a hajó és a mentőtutaj beleugrott a fedélzetről a vízbe. Motor leáll, hajót visszafordít, és közben imádkozik, hogy az automatika ne fújja fel a tutajt, míg kimentjük. Feladat abszolválva!

Az elméletben kinézett öböl nem volt jó, mert hosszában átfújta rajta a szél. Sebaj, van a közelben egy másik! A másik öbölben változatos mélységeket mértünk. Közben kiderült, hogy a horgonycsörlő nem engedi le az s láncot, de megbeszéltük, hogy nem adjuk fel, majd kiengedjük kézzel. Egy helyen kétszer is lehorgonyoztunk, de végül átmentünk egy másik helyre, mert a közelgő apálykor kifogyott volna alólunk a sekély víz.

Na, itt sikerült zátonyra futnunk! Olyan hirtelen változott a mélység, hogy egyszer csak csattant a sziklán a tőkesúly. Szerencsére gond nélkül le tudtunk szabadulni és kerestünk egy harmadik helyet. Itt végül most 9 méteres víz van alattunk és 35 méter lánc, plusz egy „bödön” ólom tartja a hajót a horgonyon túl.

A szél változó erősségében és irányában is, esik az eső, és kb. 5°C van, nem éppen ideális, de a távoli hegyeken hófoltok látszanak, a tenger mélykék, és lassan majd ebédelünk is!

...

A kezem javul, a térdem romlik, a PACTOR – a rövidhullámú rádión keresztül e-mail forgalmat megvalósító eszköz – szépen működik. Sok levelet váltott ma Zoli is, így úgy látszik, nem lesz akadálya az információk folyamatos áramlásának.

Vacsorára tengervízben főtt tészta és olaszos szósz volt a menü. Egy kicsit sós lett a tészta, pedig nem raktunk bele semmi mást, csak tengervizet. A dolog háttere – és még ez is a döntéseinkből eredő vészhelyzet kezelési gyakorlat része –, hogy hirtelen felindulásból jöttünk el a kikötőből, ahol épp édesvizet akartunk tankolni. Így, hogy nem vettünk fel vizet, csak 5 liter édesvíz van a hajón! Illetve már csak kettő liter, mert teát főztem a többiből, ami hidratál és melegít is – mindkettő elengedhetetlen ezen a helyen. Holnapig elég lesz, aztán terv szerint megyünk vissza Sisimiutba készleteket feltölteni.

Már megint este van, és végre az egész napi esős idő után kisütött a nap! – Gyönyörű!

Egy vad kinézetű öbölben horgonyzunk, körben mindenfelé kis zátonyok és nagyobb sziklák állnak ki a vízből, szélcsend, olajszerű tenger, a távolban vad, sötét hegyek, ormukon ködpamacsokkal és felhőfoszlányokkal. Csináltam egy halom fotót, mind egyforma lesz: víz és szikla van rajtuk, de gyönyörű szépek!

...

22:32 LT - 02:32 CET

Zolit hecceltem, hogy aludni úgy sem tudunk, csak úgy sportból fogjunk halat. Nem nagyon lelkesedett, úgy adta a kezembe a horgászbotot, hogy itt van hal, elég bedobni és kihúzni. És tényleg. A második dobásra kifogtam az első tőkehalat! Kb. egy-másfél kilós, izmos, barna pöttyös jószág, hatalmas szájjal. Szerencsés flótás, megnézhettem a kék eget és ment vissza mesélni a haveroknak. Azok meg sorban álltak, hogy ők is akarnak utazni, hát jöttek is sorban. Zoli is kedvet kapott, azonnal fogott is egy szép darabot, kérte, hogy vegyem már le a horogról, ha úgyis halszagú a kezem, de közben a nálam lévő pici botra is ráharapott egy nagyobb példány, el is vitte a csalit végül. Szóval nagy igazság: „bárki tud halat fogni!” – ha tudod, hol vannak a halak!

Mivel Zoli kedvenc csaliját lenyelettem egy hallal, kényszert éreztem, hogy empirikus úton bizonyítsam, hogy a grönlandi halak sem okosabbak, mint a világteengereken megismert egyéb társaik.

Horgászmodszert: fogj egy botot, damilt, amit máskor is. Ne menj el a boltba mindenféle NASA technikás csaliért, csak fogj egy színes műanyag zacskó-

kót, vagy reklámszatyrot és vágj belőle egy csíkot, legjobb, ha a fülét használsz, mert az némileg keményebb, jobb a tartása a horgon. A műanyag szalag végét vagdosd be hosszában és tűzd rá a horogra, aztán hajrá! Az első fogásra akkora hal jött, amit nem tudtunk beemelni a hajóba! Kb. egy méteres lehetett. Elvitte a szuper szerelést, de sebaj, a szemetesből kitúrtam egy darab „újrahasznosítható” műanyag szalagot és rátettem a következő horogra. Újabb dobás, újabb nagy hal, de ezt már megcsáklyáztuk! Meg a következőt is! Persze mindet vissza is engedték, de a tétel bizonyítást nyert. Ha van hal, akkor nem a csali számít!

Megint eltelt egy nap, hajóztunk is végre, szép helyen alszunk és most a hőmérséklet sem olyan rossz, 12,8°C van a kabinban!

Jó éjt!

– folytatjuk! –

Februárhavi „Okosmorzsánk”: Belassult az iPhone készülékem

Mit tegyek, ha belassul az iPhone készülékem, vagy ha a használat során furcsán működik? Erre nyújt megoldást az iPhone RAM felszabadítása.

Az iOS rendszer optimálisan kezeli a rendszermemóriát, ezzel lehetővé téve, hogy több alkalmazás egyidejűleg futtatható legyen. A rendszer szabad memória hiánya esetén a korábban megnyitott, de az előtérben nem futó alkalmazásokat bezárja, hogy felszabadítsa az elfoglalt memóriát az aktív alkalmazások számára. Ezzel lehetővé teszi a készülék stabil használatát anélkül, hogy manuálisan kellene bezárni az alkalmazásokat.

Alapértelmezetten az iOS rendszer így működik, de mégis vannak esetek, amikor az iPhone készülék több órás használat után belassul, az eszköz nem úgy reagál a gesztusokra, ahogy elvárná a felhasználó, és a megnyíló alkalmazások lassan működnek.

Ne feledje! Egyetlen rendszer sem tökéletes, kezelési problémák előfordulhatnak és mindig lesznek is.

Eszköztől függően, néhány gomb nyomva tartása, vagy kézmozdulat végrehajtása után az iPhone gyors és hibátlan működésre bírható. Az iPhone RAM felszabadításának lépései az adott modelltől függően változhatnak, készülékenként és típustól függően eltérőek lehetnek.

Az alább felsorolt készülékek közül válassza ki az ön által használt készüléktípust:

- iPhone 8 Plus vagy ennél korábbi készülékek esetén oldja fel a képernyőt. Ezután készüléktípustól függően az iPhone jobb oldalán vagy a jobb

felső részén a Ki/Be, azaz az Altató/Ébresztő gombot tartsa megnyomva mindaddig, amíg megjelenik a Kikapcsolás képernyő, majd engedje el a gombot. Navigáljon, vagy érintse meg a Kikapcsolás lehetőséget, és tartsa megnyomva a Főgombot folyamatosan mindaddig, amíg az iPhone bekéri a Touch ID jelkódját, persze csak akkor, ha be van állítva. Mindezek után vegye használatba készülékét.

- iPhone 10 vagy ennél újabb készülékek esetén oldja fel a képernyőt. Ezután nyissa meg a Beállítások > Általános > Kikapcsolás menüpontot. Navigáljon, vagy érintse meg a Kikapcsolás lehetőséget a kikapcsolás képernyőn. Csúsztassa felfelé az egyik ujját a képernyő alsó részétől, amíg az első rezgést nem észleli. Tartsa ezen a ponton stabilan az ujját addig, amíg az iPhone bekéri a jelkódját, ha be van állítva. Mindezek után vegye használatba készülékét.

Megjegyzés: A RAM felszabadítása közben hosszabb-rövidebb idő (30 másodperc vagy akár több perc) is eltelhet, a művelet végét a képernyő fehér színű felvillanása jelzi.

A leírt műveletsorral felszabadul az iPhone memóriája, úgy, mintha újraindítaná a készüléket, a futó alkalmazások pedig bezáródnak még akkor is, ha az alkalmazásváltóban meg is jelennek.

Ilyen vagy egyéb, az iPhone működését érintő tartalmakkal ismerkedhet meg, ha csatlakozik a Távszem iBlind Facebook-csoportjához.

Mali Attila MVGYOSZ munkatárs

Február 22. a magyar parasport napja (1. rész)

A Magyar Parasport Napja alkalmából Tóth Sándort a Vakok és Gyengénlátók Komárom-Esztergom Megyei Egyesületének alelnökét, a Csörgőlabda szakosztály vezetőjét, edzőjét kérdeztük.

Mit jelent számodra az a szó, hogy sport?

Aktív sportolással fiatal koromban foglalkoztam, akkor még ennek a szónak is más volt a jelentése számomra, mint a mai élethelyzetemben, csörgőlabda-csapat edzőként. Most a sport számomra azt az aktív, rendszeres és kitartó mozgásfejlesztést, erőnléti edzések vezetését, összehangolt csapatmunka szervezését jelenti, mely során a játékosok képessé válnak magas szintű versenyeken és bajnokságokon kiváló eredményeket elérni.

Miért és mikor kezdte el a csörgőlabdával foglalkozni?

Csörgőlabda csapatunkat 2014-ben hoztuk létre látássérült fiatalok részére. Közösségteremtés, csapatépítés, a megmérettetés lehetőségének biztosítása céllal.

Miért esett az adott sportágra a választás?

Igazi, erős fizikai munkát és erőnlétet követelő sport a csörgőlabda, melyet kifejezetten a látássérültek játszanak. Miután láttam néhány ilyen edzést, mely nagyon tetszett, valamint fiatal tagjaink is érdeklődést mutattak a sport iránt, így megalakítottuk szakosztályunkat.

Meglátásod szerint mi kell ahhoz, hogy valaki sikeres sportolóvá váljon?

Rendszeres és kitartó erőnléti edzések és edzőmérkőzések, az egyéni gyengeségek fejlesztése és erősítése. Mivel csapatjátékról van szó, nagyon fontos a csapattagok egymásra figyelése, az összhang megléte. A személyi feltételeken túl, persze szükséges a technikai feltételek

biztosítása is. A csörgőlabda a parasport speciális jellege miatt nagyon költségigényes sport, melyhez nagy szükségünk van a szponzorok támogatására is.

Volt-e olyan pillanat, amikor úgy gondoltad, felhagysz az edzősködéssel?

Nem. Amíg a játékosaink lelkesedése és kitartása fennáll, addig a csapatnak biztosítjuk a lehetőséget.

Szerinted miben különbözik az életed egy nem sporttal foglalkozó ember mindennapjaitól?

Az edzések és sportesemények rendszeres programjai sok időt vesznek igénybe, korlátozzák az egyéb szabadidős tevékenységeket, az ember folyamatosan koncentrálni, stratégiát építeni, terveket dolgozni ki a következő versenyekre. Mások nyilván más tevékenységekre fordítanak több időt, más fontossági sorrendet tartanak, de ettől szép a világ, nem vagyunk egyformák, ki ki a tehetsége, kedve és lehetősége szerint szervezi életét.

„Edzőként azt az odafigyelést, törődést, tanítást adom tovább csapatom tagjainak, amit sok évvel ezelőtt, fiatal sportolóként én is kaptam az edzőmtől, és amire a mai napig hálával emlékezem. Remélem, játékosaim életének is olyan fontos része marad a sport, mint nekem.”

Pályafutásodra visszagondolva, mit adott számodra edzői karriered? Mik azok a tulajdonságok, képességek, értékek, amiket a sportnak köszönhetően megtanultál és a civil életben is hasznosítasz?

Büszke vagyok az elért eredményeinkre, a válogatott játékosaink sikereire, az egyéni képességekhez mért fejlődésre, hiszen látás nélkül kezdetben alapvető nehézségekkel küszködtek. A kapcsolatomba a sportolóinkkal: hiszen a kezeim között fejlődtek profi játékosokká úgy, hogy közben a személyes problémáikat is közösen oldottuk meg, szinte családként körülölelve őket. A köztünk levő viszonyban egyensúlyt kell teremteni az edzői tekintély megőrzése és a személyes barátság között.

Legkedvesebb élmény, amit a sportpályán megtapasztaltál?

Hatalmas és pozitív élmény az első, saját szervezésű edzőtábor volt Kecskéden, természeti környezetben, a tó partján. A lelkes fiatalok itt ismerkedtek meg egymással, szerveződtek csapattá, ízelítőt kaptak a kemény edzésekből és családi környezetben közösen főzték finom vacsorájukat.

A civil életben mivel foglalkozol, mikor épp nem edzed játékosaidat?

Az egyesület alelnökeként részt veszek a programok szervezésében és megvalósításában. Ezen felül kedvenc időtöltésem a horgászat. Évente többször veszek részt horgászversenyeken, nagy horgásztúrákon baráti körben.

Köszönjük szépen Tóth Sándornak, hogy válaszolt kérdéseinkre!

„Tanácsom minden sportolónak, hogy szívvel, lélekkel egyaránt, és minden erőt, energiát beleadva küzdjenek az eredményekért.”

Az interjút a Komárom-Esztergom Megyei Család, Esélyteremtő és Önkéntes Ház készítette

Masszázs érzéssel és tapintással – Interjú Nemes Andrással

András ma 41 éves, stabil vendégkörrel rendelkező masszőr. Betegség következtében veszítette el látását. Hobbija a sport minden mennyiségben. Az élete már majdnem teljes, „már csak” egy igazi társ, a szerelem hiányzik az életéből.

Interjú a szolnoki Nemes Andrással.

Zana Anita: Kezdjük egy igen aktuális kérdéssel: a koronavírus-járvány miatt most hogyan tudsz dolgozni?

Nemes András: 2004 márciusa óta üzöm a szakmát. Sajnos a koronavírus közbeszólt és kétszer három hónapra be is kellett zárnom a masszázsszalómat. Alig várom már, hogy újra tevékenykedhessek és gyógyíthassam pácienseimet.

Z. A.: Hogyan lettél gyógymasszőr?

N. A.: Mondhatni a gyógyítást az anyatejjel szívtam magamba, hiszen szüleim házi orvosok, a bátyám pedig fogorvos. Gimnáziumba látók közé jártam Budapestre, majd az érettségi után hazajöttem, és itt Szolnokon végeztem el a masszőrtanfolyamot. A tanfolyamon én voltam egyedül látássérült. A képzés vezetője Lovász Anikó volt, akitől sikerült megtanulnom ennek a szakmának minden fortéját. Örökké hálás leszek neki azért, hogy felvállalta a tanításomat és ezáltal szó szerint szakmát adott a kezembe.

Z. A.: A látásodat hogyan veszítetted el?

N. A.: Egy DRP nevű betegséggel születtem, 6 éves koromig láttam, majd kezdődött a romlás, és 14 éves voltam amikor megvakultam. Szerencsésnek mondhatom magam, hogy egy ideig láttam, ez a mai napig sokat segít a hétköznapokban.

Z. A.: Ha már hétköznapok, a Vakok és Gyengénlátók Jász- Nagykun-Szolnok Megyei Egyesülete által fenntartott JNSZMVAKOK Elemi Rehabilitációs Központnak is már évek óta a kliense vagy. Mikor kezdtél a központba járni?

N. A.: A rehabilitációs központtal akkor vettem fel a kapcsolatot, amikor szeretett vakvezetőkuttyusom, Kleó nagyon beteg lett és már nem tudott

nekem segíteni a közlekedésben. Lelki okokból nem igényeltem másik kutyát. Ekkor a központ szakmai vezetőjével, Nagy Zsuzsannával elkezdtem tanulni a fehérbotos közlekedést. Zsuzsit egyébként már gyerekkorom óta ismerem, sok dolgot tanultam tőle, amit a hétköznapiakban rendszeresen használok. Ő tanította meg nekem egyebek mellett a pontírási olvasást.

Z. A.: Ha jól tudom, manapság is megfordulsz az elemi rehabilitációs központban kliensként. Most éppen mit tanulsz?

N. A.: Januárban kezdtem tanulni informatikát Erdős Viktor oktató segítségével. Viktor nagyon jó fej, azt hiszem, hogy hamar megtaláltuk a közös hangot egymással.

Z. A.: A megyei egyesületnek is már régóta tagja vagy. Mit jelent számodra ez a tagság?

N. A.: A Vakok és Gyengénlátók Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Egyesületének, illetve jogelődjének már 29 éve vagyok a tagja. Csak jót tudok mondani erről a szervezetről. Mindig segítségemre voltak. Volt, amikor az egyesület adott nekem kölcsön Braille -írógépet vagy tandemkerékpárt.

Z. A.: Hobbid a sport. Honnan ez a szenvedély?

N. A.: A sportolást még akkor kezdtem, amikor jó volt a látásom, és azt követően sem hagytam abba. Gyerekkorom óta nemcsak a szembetegséggel, hanem a túlsúlyommal is küzdök, a rendszeres mozgás ezért is fontos számomra. Úszok, síelek, tandemkerékpározom. 2000 óta rendszeresen járok Szolnok, Széchenyi városrészében található edzőterembe. Előbb Ulveczki Misi bácsi, most pedig Oláh Laci edző segít nekem. Az elmúlt 20 év alatt közel 70 ezer kilométert kerekeztem édesanyám segítségével. A sport a testemet és lelkemet is rendben tartja.

Z. A.: Visszatérve a Széchenyi városrészhez: mit jelent neked itt élni?

N. A.: Ide születtem, nagyon szeretem ezt a városrészt. Lokálpatriótának tartom magam. Itt képzelem el az életemet a későbbiekben is.

Z. A.: Hogyan tervezed a jövőt?

N. A.: Nagy vágyam, hogy megtaláljam a nagybetűs igazit. Egy sportos, jól látó feleségről álmodozom.

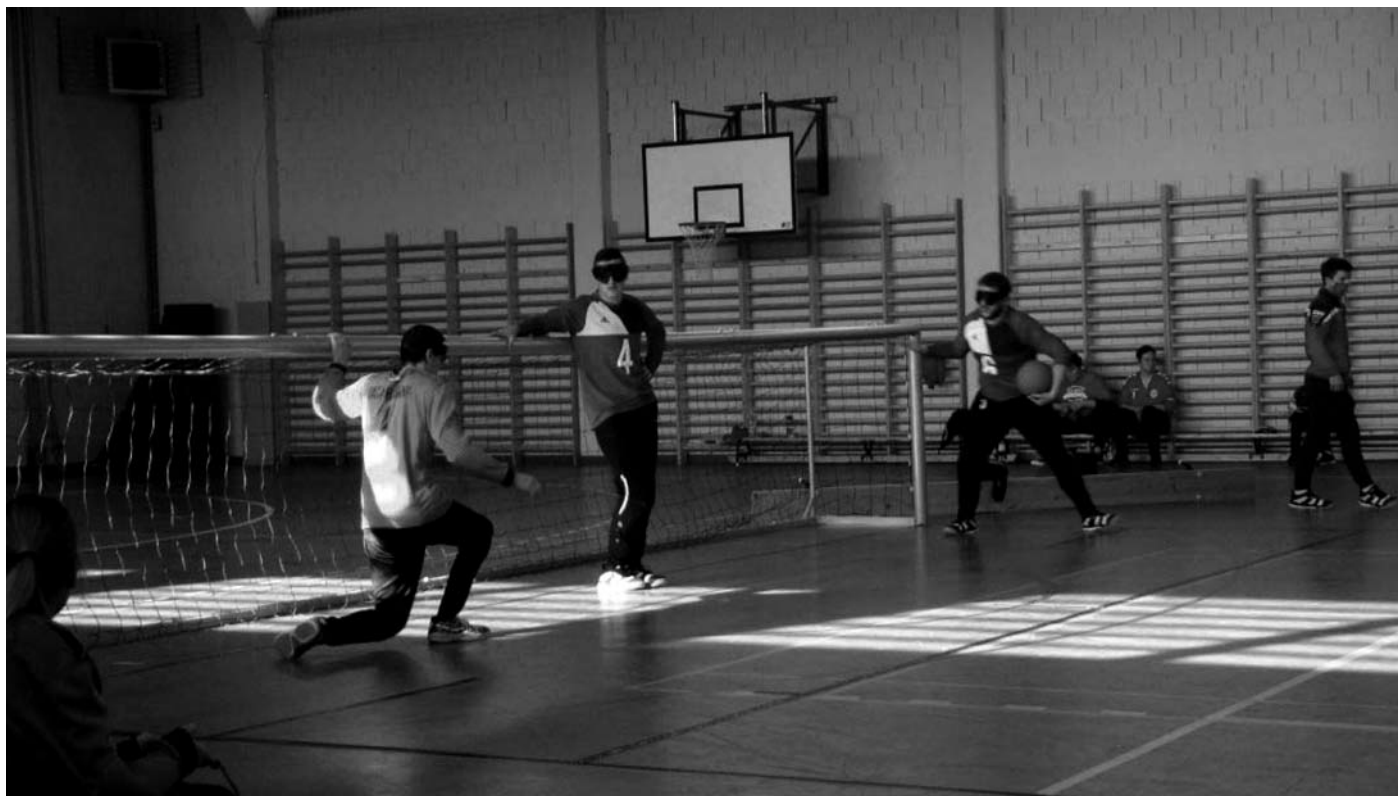
Zana Anita, JNSZMVAKOK

Február 22. a magyar Parasport napja (2. rész)

A Magyar Parasport Napja alkalmából Móricz Ádám csörgőlabda parasportolót kérdeztük.

Mit jelent számodra az a szó, hogy sport?

A sport számomra: a csapatszellem, a mozgás szeretete, a küzdeni akarás. Miért és mikor kezdtél el a csörgőlabdával foglalkozni?

2004-ben, az általános iskola 6. osztályában kezdtem el csörgőlabdázni. Bentlakásos iskola lévén kézenfekvő sportnak tűnt a csörgőlabda, mert iskolámban, helyben is tudtam az edzésekre járni. Illetve, mert első alkalomra nagyon megtetszett ez a sportág.

Miért esett az adott sportágra a választás?

Látássérültként korlátozottak a lehetőségek a sport terén. A csörgőlabda viszont pontosan a vakok számára kitalált sportjáték. Ezért választottam ezt a sportot, mert a játék során semmilyen korlátokba nem ütközöm.

Volt-e olyan pillanat, amikor úgy gondoltad, felhagysz a sportolással?

Igen, a koronavírus járvány miatt az edzések sajnos elmaradtak már jó pár hónapja. Jobb híján maradtak az otthoni edzések, erre pedig nagyon nehézkesen tudom rávenni magamat. Ez volt az az időszak, amikor kicsit felmerült a sport abbahagyása.

Szerinted miben különbözik az életed egy nem sportoló ember minden napjaitól?

Abban, hogy a heti 2-3 edzésen mindig ott vagyok, még ha néha-néha az ember fáradt, vagy nem épp a sportoláshoz volna a leginkább kedve.

A bajnoki fordulók minden esetben hétvégén kerülnek megrendezésre. Így aztán sok esetben fordul elő az, hogy a hét első munkanapján, bár fáradtan, de egy-egy sikeres meccs után annál nagyobb jó kedvel és sikerélménnyel indul a hét.

Pályafutásodra visszagondolva, mit adott számodra edzői karriered? Mik azok a tulajdonságok, képességek, értékek, amiket a sportnak köszönhetően megtanultál és a civil életben is hasznosítasz?

Küzdeni akarás, a jó állóképesség és a fizikai erőnlét. Ezeknek, mivel álló munkát végzek, munkám során is nagy hasznát veszem.

A civil életben mivel foglalkozol mikor épp nem sportolsz?

Gyógymasszőrként dolgozom a tatabányai Szent Borbála Kórház fizioterápiás osztályán.

Köszönjük szépen Móricz Ádámnak, hogy válaszolt kérdéseinkre!

Egyik sorstársamat idézném: „Mindenki képes, csak mindenki másképp!” - Lengyel Zsófi

Az interjút a Komárom-Esztergom Megyei Család, Esélyteremtő és Önkéntes Ház készítette

Mári Lajos: Az iciri-piciri kisdíó és a kis csemetéje

Valamikor réges-régen, az Óperenciás Körösökön innen, de a szomszéd kutyája által megszentelt kerítésen túl, élt egyszer egy nagy, hatalmas, ágas-bogas díófa. Nem volt ám ő mindig olyan hatalmas. Kis csöppségként kezdte ő is, de hála a körülötte szorgoskodó gazdájának és gazdaasszonyának, hamar megerősödött.

Sok-sok viszontagság után lett a világ leghatalmasabb díófája.

Messze földről látható volt és csodájára is jártak. Egy szerencsés véletlennek köszönhetően történt a legcsodálatosabb dolog, ami megváltoztatta a – na, nem a világot – hanem a gazda életét.

A gazduram szokásához híven körbe járta a nagy fát és rácsodálkozott minden ágára, levelére, termésére. Egyszer csak olyat látott, mint még soha. Kiáltott is az asszonyának, hogy

– Hé, gyűjje mán! Nízd mán! Ott egy icinyke-picinyke kis vakarcs van. – mondja.

– Hun van, na, – kérde az asszony?

– Ott la – mutatja, de az asszony nem látja, aki legyintett egyet és elment.

Ettől a perctől kezdve nem múlt el nap, hogy többször is meg ne nézze kis diócskáját.

Bizony, bizony! Ennek a nagy diófának a legmagasabb ágán csücsült egy iciri-piciri kisdió, két aszott dió utánzat között. Zöld bundáját már kigombolta, barna bőrét a nappal süttette és várta.

Nagyon várta, hogy életében először – és utoljára – egy nagyot ugorjon.

Igen ám, de nem tudott, mert a két aszalék nagyon szorongatta. Ott csücsült szegény és búslakodott, mert a csúf aszalék diók állandóan csúfolták a neve miatt. Igaz ezt ő sem szerette igazán, mert úgy hívták, hogy Dió-Diogenész, Ezek a csöröge diók meg állandóan kántálták, hogy „Diogenész, Diogenész, hol van az ész!”

De ennél csúnyábbat is mondtak rá, olyat, hogy ő egy dioganész, meg ilyenek.

Diócskánk inkább azt szerette, ha dió-diónak hívják, mert az olyan cuki.

Ezen a nagy diófán kuruttyolt egy kis levelibéka is, az egyik „őr” mellett. Kedves neve volt őneki, úgy hívták, hogy Levéltetveki Békuci Benő. Nagyon megszerette az iciri-piciri kis barátját és mindig bátorította:

– Hé, pajti! Figyusz, kapaszkodj a hátamba! Majd én leviszlek.

Igen ám, de azt nem tudta, hogy a kis barátja talán nála is nagyobb. Így hát őkelme maradt a fán, Békuci Benő mit tehetett elugrándozott. Bármilyen nagy is volt az akarata, minden maradt a régiben.

Ezen közben a gazda – mint tudjuk – nézte, nézegette a kis dióját és beszélgetett vele. Ez jó szokása volt, mert minden növényel, állattal – és persze mindenkivel – szeretett beszélgetni. Imígyen:

– Nízd, falevelet is tettem a fa alá, nem ír semmi baj, csak ugorj mán!

Azt nem tudni, hogy az iciri-piciri diócska válaszolt-e, de őkelme vagy nem mert, vagy nem tudott leugrani. A többi dió már rég a mélybe vetette magát, a levelek is hullottak, de ő maradt.

Ám egy szép napon megtörtént a baj. Nem látta a diócskáját sem a fán, sem a fa alatt. Szokásához híven kiált az asszonynak – ahogy szokott:

– Hé, asszon, hun van a sok levél a fátúl! Huva vitted őket?

– Huva, huva?! Jókat tud kend is kérgyezni! Hát a kert végibe, huva vittem volna!? Majd elígetjük!

Ekkor aztán a gazda felfortyant – Ígeted te az öreganyádat, de nem ezt – szólt vissza nagy mérgesen, miközben robogott ki a kert végibe keresni a kis diócskáját. De nem lelte.

Így hát gondolt egyet! Majd, ha a kis csemetéje „indul” akkor ő elülteti, dédelgeti, felneveli, mint azt a kis diófa hajtást, amiből az óriási diófa fejlődött.

Sajnos, ez az óriási diófa nagyon beteg volt és azért akart másikat ültetni a gazda, hogy később is gyönyörködhessen benne, ha majd a kis hajtás növéget.

Így hát mit volt tenni, várt és várt. Sokat várt! Mígnem az egyik reggelen az „asszon” mosolygós arccal nyitott rá, rögtön tudta, hogy megvan! Nem kérdezett semmit, kirohant a kertbe és szétnézett, de nem találta. Az „asszon” meg közben kuncogott:

– Na hun lehet? Pedig ott van, ahun a másikat is lelte Kend!

És tényleg ott volt ő, a picike, kicsike hajtásocska (sic) és huncutul bólogatott: Itt vagyok gazduram, engem vártál? Úgy megörült neki, hogy a „hé” - nek megsem köszönte, igaz nem is szokta!

Amikor engedte a fagy, ásót, lapátot fogott és az előkészített helyre ültette. Kezeit dörzsölve belegondolt, hogy milyen jó lesz majd, ha a dédunokák ezen fognak mászkálni, alatta hűsölni, hintázni, mint tették azt az unokák a hatalmas diófán.

Kívánjunk mi is neki jó egészséget, sok-sok dédunokát és hogy mindezt megérje!

Itt a mese vége, gyorsan fuss el véle!

Add tovább, mert nálad marad! Addig ne menjen le a nap!

A 2021-es szezonban is várja vendégeit az MVGYOSZ balatonboglári üdülője

Az MVGYOSZ évtizedek óta biztosít üdülési lehetőséget látássérült tagjainak és kísérőiknek, családtagjaiknak. Alább a 2021-es szezonban történő üdülés feltételeiről adunk tájékoztatást.

A szövetség 1969-től használja a Balatonboglár, Kodály Zoltán u. 43. szám alatti üdülőt, ami 2013 óta az MVGYOSZ tulajdonában van. Az üdülő közvetlenül a vízparton található, saját stranddal rendelkezik, biztosítva ezzel a zavartalan pihenést és kikapcsolódást vak és gyengénlátó vendégeinek. Nem véletlen, hogy vannak köztük, akik évek vagy évtizedek óta visszatérnek.

Az üdülőt évek óta egy bérlő üzemelteti, aki az épületek és a tóparti telek karbantartásáért, az üdülés feltételeinek és minőségének biztosításáért,

BALATONI NYÁR ...

valamint az üdülésre vonatkozó hirdetményekben közölt tartalmakért teljes körűen felelős.

Üzemeltető: Juhász Klára és Ottlakán Gyula

Telefonszám: +36(20)967-0446

Az üdülő szolgáltatásai:

- 1 ágyas, 2 ágyas és 3 ágyas szobák
- étkezés napi háromszor (kivétel az érkezés és távozás napjain)
- tévészoba
- vak pingpong
- lengőteke
- büfé
- pázsitos tópart
- saját stéges strand
- kellemes, nyugodt környezet

Figyelem! 2016. május 1. óta vakvezetőkutyával közlekedő vendégek elhelyezésére is van mód az üdülőben! A vakvezetőkutyával történő üdülés feltételeivel kapcsolatban az üzemeltetőtől lehet bővebb információt kérni.

Az üdülő két épületben helyezkedik el. A házak nem téliesítettek, nem fűthetőek.

Közös helyiségek:

- étkező
- TV szobák
- zuhanyzók, WC-k
- teraszok
- udvar

Szezon:

Előszezon kezdete: az időjárás függvényében, vége: június 27.

Főszezon kezdete: június 28., vége: augusztus 22.

Utószezon kezdete: augusztus 23., vége: az időjárás függvényében

Az előszezon kezdetéről, valamint az utószezon végéről az üzemeltetőtől kérhető tájékoztatás.

Az egyes turnusok hétfőtől vasárnapig tartanak, 7 napot és 6 éjszakát foglalnak magukban. A szobák hétfőn 14 órától foglalhatók el, és azokat vasárnap 13 óráig kell elhagyni.

Az üdülés díja:

Előszezonban: 48.000 Ft/fő/hét

Főszezonban: 57.000 Ft/fő/hét

Utószezonban: 48.000 Ft/fő/hét

A szolgáltatás díja tartalmazza a napi háromszori étkezés díját is. (Az érkezés napján egyszeri, a távozás napján kétszeri étkezést biztosít az üzemeltető.)

Idegenforgalmi adó: bruttó kb. 450 Ft/fő/éj

Szállásfoglalás: A szállásfoglalásra vonatkozó megkereséseket február 1-jétől telefonon fogadja az üzemeltető.

Telefonszám: +36(20)967-0446

Fizetés: A szállásfoglaláskor foglalót kell fizetni, melynek mértéke a lefoglalt időtartamra fizetendő szolgáltatási díj 50%-a. Az előleget kizárólag igazolt kórházi kezelés miatti elállás okán fizeti vissza az üzemeltető. A szolgáltatási díj fennmaradó részét a szállás elfoglalásakor kell kifizetni.

Az idegenforgalmi adót azon vendégeknek, akik nem rendelkeznek az MVGYOSZ érvényes arc képes igazolványával, a helyszínen, a nyaralás végén készpénzben kell kifizetniük.

A foglaló fizetése történhet készpénzben az üdülőben, banki utalással vagy SZÉP kártyával. A banki utalással történő fizetés előtt az üzemeltetővel telefonos vagy személyes egyeztetés szükséges.

Banki befizetés esetén az előleget a 10403040-50526556-78871009 bank-számlaszámra kell átutalni.

További információk: Az MVGYOSZ balatonboglári üdülőjéről, a foglalható szobákról, az üdüléssel kapcsolatos egyéb tudnivalókról további információt az üzemeltető nyújt.

Kövessen bennünket a közösségi portálokon is:

IMPRESSZUM

A folyóirat neve: **Vakok Világa**

Kiadó: **Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetsége**

Kiadó székhelye: **1146 Budapest, Thököly út 105..**

Felelős kiadó: **dr. Nagy Sándor, MVGYOSZ elnöke**

Felelős szerkesztő: **Sztakó Krisztina**

Tervezőszerkesztő: **Sebesi Éva**

Kapcsolat: **e-mail: vakokvilaga@mvgyosz.hu • www.mvgyosz.hu**

Adományszámla: **16200106-11512718 Adószám: 19002464-2-42**

Telefon: **+36 (1) 384-8440**

Posta: **MVGYOSZ 1406 Budapest, Pf.: 44.**

Készült: **PrintPix Nyomda és Grafikai Stúdió**

Az újság előfizethető a kiadónál és az MVGYOSZ tagegyesületeinél.

ISSN 0209-6765

Előfizetési díj 1 évre (12 lapszám): **4620 Ft.**

ÚJRAINDÍTJUK A GAZDASÁGOT!

- 1 Otthonteremtési támogatás
- 2 Orvosi béremelés
- 3 Bértámogatás a vállalkozásoknak
- 4 Hitelmoratórium
- 5 A 13. havi nyugdíj visszaépítése
- 6 Jövedelemadó-mentesség a fiataloknak

Mert Magyarországnak működnie kell.